

žarek dobrote

7/XXIII
julij
2025

glasilo slovenske karitas

Po sklepu
Odbora Republike Slovenije za podelitev državnih priznanj
na področju prostovoljstva

prejme:

PRIZNANJE

Republike Slovenije za prostovoljstvo
za leto 2024

prostovoljec:

Tine Zevnik

Priznanje se Tinetu Zevniku podeljuje za izjemne dosežke pri opravljanju
prostovoljskega dela na področjih socialne delavnosti ter zbiranja
dobrot in daril.

izdano: 25. januar 2025
sk. št. 015/03-2024-1120-103

OBRAZLOŽITEV

Priznanja Republike Slovenije
za prostovoljstvo za leto 2024

Tine Zevnik

Tine Zevnik je prostovoljec že od osnovne šole, ko je začel z učenjskimi
uspehi. Deloval je kot animator pri Odraslih in mladinskih centrih
Carilje. Vse to so bili vsi mladinski delavnice. S prostovoljstvom je
pomembno prispeval tudi k delovanju Karitativne mladine in Karitativne

Darila vseh Karitas Slovenije in tega, ki jih vlogo pri razvoju
mladinskega prostovoljstva na državi ravni. Prejemajo odpravnost
za vsakega prostovoljca, mentorstva in usposabljanja več kot 2200 mladih
prostovoljcev.

Tine Zevnik je zanesljiv, usmerjen in iznajdljiv. Njegov optimizem,
priljubljenost in nametni nagovarja vse generacije. Kot voditelj letovanja
Pobližje divnosti pomembno splošno na kakovost prostovoljstva za otroke iz
socialno ogroženih družin.

Prejeto je, da se prostovoljstvo zelo dragoceno izkušnje in oblikovanje
njegovih vrednot.

vsebina & napovednik

TEMA MESECA

- 3 ••• Na poti upanja
STISKE SODOBNE DRUŽBE
4 ••• Vzroki za nastanek disfunkcionalnih družin
NA OBISKU
6 ••• »Pomagati« je najlepša slovenska beseda

KARITAS MLADIH

- 7 ••• Mladi voditelji, ki gradijo mostove

- 9 ••• Svoj mir vam dajem (Jn 14, 27)

- 10 ••• Pojdite v Gospodov vinograd,
našli boste smisel svojega življenja

- 12 ••• Skupnost Srečanje – Zavod Pelikan Karitas:
25. obletnica centra v Čadrgu

- 13 ••• Zaključek literarnega natečaja -
Ti in jaz - 40 dni brez alkohola

CELJE

- 15 ••• Jubilejno srečanje starejših
v baziliki Matere Božje v Petrovčah

KOPER

- 15 ••• Kakovostna komunikacija, kakovostni odnosi
15 ••• Hvaležni za obisk in kolo
16 ••• Kako ohraniti pristnost človeških odnosov
17 ••• Življenje ni nekaj, ampak priložnost za nekaj
18 ••• Nepozaben izlet ob 20-letnici »Popoldan na Slapu«
in zaključku šmarnic

- 19 ••• Srečanje bolnih in ostarelih v Koštaboni
19 ••• Kulturno-duhovno-izobraževalne počitnice
za prostovoljce Karitas

- 20 ••• Srečanje starejših in bolnih v Prvačini

- 21 ••• Umetniki za Karitas na Sveti gori

LJUBLJANA

- 21 ••• Srečanje starejših in bolnih Vodice
24 ••• Praznovanje 15 let Karitas Tržič-Bistrica
23 ••• Obisk nizozemskih študentov na Škofijski karitas
Ljubljana: spoznanja, ki presegajo meje
24 ••• Notranje Gorice: V Bogu umiri se srce

NOVO MESTO

- 25 ••• Škofijska karitas Novo mesto in Krkin teden
humanosti in prostovoljstva

LETOVANJA

- 26 ••• Ljubljana: Teden povezanosti v Portorožu
27 ••• Novo mesto: Letovanje starejših Novo mesto

- 28 ••• Obisk Madagaskarja – slovenski misijonarji
prinašalci upanja revnim Malgašem – I. del

- 31 ••• Nagradna križanka

• FOTO NASLOVNA stran Luka Oven, ZADNJA STRAN Nika Kržišnik •

IZDAJA: **Karitas** Kristanova 1 • SI-1000 Ljubljana
• info@karitas.si • www.karitas.si • TELEFON: 00386 1 300 59 60 •
ODGOVARJA: Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas •
UREDNIŠKI ODBOR: Darko Bračun, Polona Miklič, Marjana Plesničar
Jezerski, Marjan Dvornik, Barbara Godler, Peter Perše, Karlo Smodiš,
Helena Zevnik Rozman • UREDNICA: Helena Zevnik Rozman •
LEKTORIRANJE: Alenka Mirkac • OBLIKOVANJE & GRAFIČNA
PRIPRAVA: Andrej Šauperl • ZALOŽILO: Ognjišče, d.o.o. • TISK:
Grafično podjetje SCHWARZ d.o.o., Ljubljana • Poština plačana pri pošti
• ISSN 1581-5528 • Vsebine v prispevkih izražajo mnenja avtorjev in ne
predstavljajo uradnega stališča Slovenske karitas. •

Izdajanje informativnega glasila Žarek dobrote
omogoča FIHO - Fundacija za financiranje invalidskih in
humanitarnih organizacij, sofinancer programov Karitas

TEDEN KARITAS

24. – 30. november 2025

26. 11. 2025 – Klic dobrote

SEMINARJI KARITAS 2025

Termin	Lokacija
3. in 4. 10. 2025	Dom sv. Jožef, Celje
17. in 18. 10. 2025	Stella Maris, Strunjan
17. in 18. 10. 2025	Zavod Marianum, Veržej
24. in 25. 10. 2025	Samostan Stična

Foto: Andrej Šauperl

*»Za pot k miru so potrebna srca in misli, ki so izurjena in
vzgojena v pozornosti do drugega ter sposobna prepoznati
skupno dobro v današnjem kontekstu. Pot, ki vodi k miru, je
skupna, vodi skozi skrb za pravične odnose med vsemi živimi
bitji ...*

*... prizadevanje ljudskih gibanj in združenj je še posebej
dragoceno, saj konkretno in "od spodaj", v dialogu z vsemi
ter z ustvarjalnostjo in iznajdljivostjo, ki ju rojeva kultura
miru, izvajajo projekte in dejavnosti, ki konkretno služijo
ljudem in skupnemu dobremu.*

Na ta način ustvarjate upanje.»

papež Leon XIV
vir: Vatican News

Premišljevanje ob geslu tedna Karitas 2025 - NA POTI UPANJA

Alojzij Štefan

Foto: Canva

Pogosto je lažje ugotoviti, kaj neka stvar je, če povemo, kaj ni. Poskusimo to z izrazom upanje, kaj upanje ni? Upanje ni optimizem, ko nekdo vse vidi dobro in pričakuje dober razplet.

Upanje ni načrtovanje, ko želimo predvideti uresničenje zadanih ciljev in pričakovanj, pri čemer v glavnem računamo na ugoden razplet dogodkov in okoliščin, ki lahko pomagajo k uspehu.

Upanje tudi ni hrepenenje po neki prihodnosti, ki naj bi se uresničila, čeprav je v pravem upanju prisotno tudi hrepenenje – želja, da bi nekaj dosegli. A je hrepenenje v tem pomenu bolj goreča želja po uresničenju lastnih zamisli, polno je lastne ideje in zamisli, kaj jaz hočem in želim.

Upanje ni loterija, v kateri kupim srečko in računam, da se mi bo vplačana premija povečala na račun srečnega naključja.

Kaj pa je krščansko upanje, ki ga želimo prinašati ljudem?

Krščansko UPANJE ni »ego-drama«, v kateri sem jaz avtor, jaz režiser in jaz igralec, ampak je »Teo-drama«, kjer je Bog avtor scenarija, kjer on vodi potek zgodbe in je on glavni igralec.

UPANJE je vera v nekaj, kar ni mogoče v polnosti predvideti, kar se lahko odvije v želeno, lahko pa tudi v drugo smer kot pričakujemo, si želimo.

UPANJE je vera, da bo Bog, ki nas ljubi, uresničil naša najgloblja hrepenenja po življenju, ljubezni, miru, večni sreči. Vera je hrana UPANJA.

Je tudi UPANJE proti upanju, takrat ko vsi razlogi našega dožemanja možnosti odpovedujejo in nam preostane le, da računamo na to, kar On zmore in hoče.

Pred kratkim je imel nekdo zelo težko epizodo možganske krvavitve. Situacija je bila zelo težka. Kazal se je že tisti scenarij, ki ga imenujemo: bodite pripravljeni na vse ... a se je izšlo drugače. Mož je v zelo kratkem času popolnoma okreval. Čeprav do tega dogodka ni dajal vtisa kakšnega velikega zaupanja v Božjo previdnost in goreče molitve, danes sam pravi, da je bila njegova rešitev – ozdravitev izmoljena. Spomni se, da je med prvimi stvarmi, ki jih je opazil, ko se je zbuja iz kome, podobica Marije Pomagaj, ki mu jo je nekdo pokazal. Tudi zdravniki so mu rekli, da tega neverjetnega izboljšanja hude situacije niso naredili oni, ampak to presega njihove možnosti in znanja. Gotovo so vsi naredili vse, kar so znali in mogli ter je bilo potrebno za zdravje, a on

je doživel svojo ozdravitev kot čudežno. Čeprav on, zaradi težkega stanja, ni mogel zavestno UPATI, se je v njem prebudilo božje UPANJE. Po posredovanju Device Marije je prišla, skupaj z mnogimi molitvami upanja, tudi ozdravitev ter hitro in temeljito okrevanje.

Ne vzemimo tega kot pobožno propagando, ampak kot izkušnjo, ki premika meje upanja proti izpolnitvi Božje volje za naše življenje. UPANJE je torej ZAUPANJE, da je na koncu vsega tisto, kar je najboljše za nas – kar je Božja volja za nas.

4

Priznati moramo seveda tudi, da mnogokrat naše upanje splahni, ko se stvari ne odvijajo po naših željah in predvidevanjih, tudi ne po naših prošnjah in molitvah k Bogu in nebeškim priprošnjikom. Pravo UPANJE ne usahne niti takrat, ko se Božja volja na zemlji zasuče drugače: ko ljudje ne pridejo iz revščine, ko mlada mamica ne ozdravi od težke bolezni, ko se življenje očeta treh majhnih otrok konča pod deblom požaganega drevesa v gozdu, ko starejša oseba ostane sama, ko nekdo ostane brez službe, ko družina zasvojenega ne dočaka odločitve za zdravljenje, ko nas dolgovi zadušijo, ko se poslednje upanje na rešitev iz črne stiske konča z dejanjem obupa ... Upanje se takrat, po posredovanju Matere usmiljenja, preseli onkraj, k Usmiljenemu Očetu. Požene korenine v duhovni svet: stoji z Marijo pod križem, s Petrom je po petelinjem petju v skesanih solzah; se spusti z Odrešenikom v rob in podzemlje, od koder more ven edino On, ki je premagal greh, zlo in smrt. UPANJE je Kristus Gospod. On, ki je živ, je nepremagljivo upanje, ki ne osramoti. UPANJE brez njega pravzaprav niti ni UPANJE, ampak je bolj hrepenenje po najugodnejšemu izidu naše »ego-drame«, ki tako, malo zaradi lepšega, računa tudi na Božjo pomoč in priprošnjo svetnikov.

Postavimo naše UPANJE na Gospoda! Na poti z njim prinašajmo UPANJE ljudem v stiski. Bodimo z njimi na poti. Božja neugasljiva in neizčrpna ljubezen je temelj UPANJA. Mi in naše življenje smo v Njegovih rokah, on vodi našo usodo.

UPANJE je vedno na poti, torej raste in zori, vedno znova prihaja in pomaga prenašati teže dneva. UPANJE, tudi tisto neomajno in brezmejno v to, da se bo zgodila Božja volja, ne dopušča lenobne preračunljivosti ali pasivnosti, češ, saj se bo tako ali tako zgodil Njegov načrt, zakaj bi se trudili ... Ne! On hodi z nami, in če ne vzamemo vsak dan križa UPANJA in ne hodimo za njim, ne more biti blagoslova.

Romanje UPANJA je v tem, da se Jezusu Kristusu predamo, da hodimo z njim in v Svetem Duhu, ki je Bog UPANJA, hodimo z ljudmi v stiski. S svojo ljubeznijo, ki jo izkazujemo z dobroto, usmiljenjem, opogumljanjem in spremljanjem, dvigamo njihovo upanje k UPANJU.

Vzroki za nastanek

V literaturi in praksi pomoči družinam in posameznikom govorimo o disfunkcionalnih družinah, v katerih odnosi med družinskimi člani niso zdravi ali podporni. Takšne družine lahko vključujejo kronične konflikte, pomanjkanje čustvene podpore, nejasne meje ali celo zlorabo. Dolgoročno lahko to vpliva na samozavest, odnose in splošno dobrobit vseh posameznikov v družinskem sistemu.

Obstaja več vrst disfunkcionalnih družin:

- kronično konfliktna družina, kjer so prepiri in obtoževanja stalnica
- patološke družine, v katerih imajo starši duševne ali osebnostne motnje
- kaotične družine, kjer ni jasnih pravil in meja
- dominantno podrejene družine, kjer en član prevladuje nad drugimi
- čustveno oddaljena družina, v kateri si člani družine ne izkazujejo ljubezni in naklonjenosti

Razprave o nepravilnostih v družini segajo daleč v zgodovino, saj so se družinske dinamike in strukture vedno spreminjale. Šele v zadnjih desetletjih pa so se začele podrobneje obravnavati težave, kot so nasilje v družini, neenakost spolov, podrejenost in različnost vlog v družini, vpliv čustvenih in komunikacijskih vzorcev na razvoj otroka in odraslega ...

Koncept disfunkcionalnih družin se je začel razvijati v drugi polovici 20. stoletja. V okviru družinske teorije, družbenih študijev, psihoterapije sta zlasti pionirja psihoterapije Virginija Satir in Salvador Minuchin začela pisati in govoriti o kompleksnih družinskih strukturah, duševnem in čustvenem vzdušju otrok v družinah, o različnih komunikacijskih vzorcih v družini, kako lahko dolgotrajni konflikti v družini vplivajo na posameznikov razvoj in kako se vzorci prenašajo iz generacije v generacijo. V kontekstu družbenih in

disfunkcionalnih družin

Helena Potočnik Okorn

Foto: Canva

družinskih sprememb pa se danes obravnavajo tudi drugi pristopi in iščejo konstruktivne rešitve, kako razumeti družinsko problematiko ter kako različni strokovnjaki do nje pristopajo.

V Lukovem evangeliju v 2. poglavju beremo, da so Jezusovi starši vsako leto ob prazniku hodili v Jeruzalem. Ko je bil Jezus star 12 let, so se po »končanih prazniških dneh vračali, deček Jezus pa je ostal v Jeruzalemu in tega njegovi starši niso opazili. Misleč, da je pri družini, so šli dan hoda ter ga iskali med sorodniki in znanci. In ko ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju, ko je sedel sredi učiteljev, jih poslušal ter povpraševal.«

Na prvi pogled (in ker radi kažemo na nepravilnosti in napake drugih) bi lahko rekli, da sta bila tudi Jožef in Marija disfunkcionalna in sta celo zanemarjala svojo starševsko vlogo. Šele po treh dneh sta ga našla v templju, bila sta presenečena, ko sta ga zagledala, in rekla sta mu: »Zakaj si nama to storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.«

Iz tega svetopisemskega odlomka lahko izluščimo poučno potezo staršev, ki je ključna v razumevanju delovanja družin, ki zmorejo ustvariti čustve-

no varen in udoben prostor, v primerjavi s tistimi, ki tega ne zmorejo in ne znajo. Starša sta izrekla besede čutenja, kaj sta občutila v tistem času, ko sta ga iskala, in Jezus jima pojasni, zakaj je to storil, le da tega takrat še nista razumela. Vrnili so se v Jeruzalem, Jezus jima je ostal pokoren, napredoval je v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in ljudeh. Marija pa je to, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu (prim. Lk 2,42-52).

Danes bi lahko rekli, da je v družinah, ki zmorejo ustvariti takšno klimo zaupanja in razumevanja, manj občutkov ogroženosti in nevarnosti, manj je stresnih hormonov, ki povzročajo težka občutja in različne nezdrave vzorce vedenja ter s tem posledično disfunkcionalnost posameznih družinskih članov. Najbolj tipični neustrezni vedenjski vzorci so nezdrava komunikacija, čustvena ali fizična zloraba, duševne motnje, finančne težave, ekstremna avtoritativnost ali permisivnost, pomanjkanje spoštovanja med družinskimi člani. Ti družinski vzorci se prenašajo iz roda v rod. Prisotno je pomanjkanje podpore, nepredvidljivost in napetost, vloge med družinskimi člani so pomešane. Takšni družinski vzorci nas ovirajo in nam jemljejo moč.

V primeru, da ima družina več neprimernih in škodljivih dinamik, pa lahko to pri članih povzroči ovire v razvoju. Otroci, ki so žrtve disfunkcionalnih družin, kasneje v odraslosti doživljajo izkrivljeno podobo o sebi, imajo težave s samozavestjo, ne zaupajo svojim občutkom, izogibajo se negativnim občutjem, pogosto imajo težave z ohranjanjem prijateljskih in partnerskih razmerij, lahko tudi močno zatirajo svoja notranja občutja, se zatečejo k alkoholu, drogam ali kriminalu.

Medtem pa bi funkcionalno »zdravo« družino lahko opisali kot shemo odnosov, kjer prevladujejo spoštovanje, empatija, zaupanje, jasne meje v zasebnosti, jasno določene meje med starševskim in otroškim sistemom, torej, kaj so naloge staršev in kaj otrok. Starševska skrb je konkretna, brez pretiranih čustvenih bremen za otroka. V funkcionalni družini se govori o tem, kako se kdo počuti, česa je koga strah, in člani na tak način regulirajo svoja čutenja. Prav tako v »zdravih družinah« starši in partnerji ob svojih otrocih rastejo, se spreminjajo in se nanje tudi uglašujejo.

Starši naj bi razvijali svojo vlogo kot oče in mati, v vedno novi razvijajoči se drži kot zakonci in hkrati kot učenci, kako izražati ljubezen, kako biti zgled, kako nas posamezna vloga zaznamuje in kaj želimo predati svojim zanamcem. Kaj za današnji čas in matere pomeni, da to, kar se zgodi, shranimo v svojem srcu? Predvsem to, da zaradi vztrajanja v Božji navzočnosti ne damo mesta zmotam današnjega sveta, lažnim vrednotam in njegovim izkrivljenim oblikam ljubezni.

"Pomagati" je najlepša slovenska beseda

pogovarjala se je Alenka Petek

Gospod Štefan Trajbarič je do lanskega leta, ko je praznoval 90-letnico, z veliko predanostjo opravljal službo tajnika Župnijske karitas Zadobrova. Njegovo srce je bilo vedno odprto za ljudi. Nesebično je daroval svoj čas, energijo in srčnost, da bi pomagal tistim, ki so se znašli v stiski. Vedno je bil pripravljen prisluhniti, razumeti in pomagati.

Številnim družinam, ki so iskale pomoč, je nudil toplo besedo, podporo in oporo. Njegovo delo v Karitas ni bilo le naloga, temveč poslanstvo, ki ga živi še danes.

Z nami je delil nekaj svojih misli o Karitas.

Kako vi vidite vlogo Karitas v družbi?

Karitas ima v naši družbi izjemno pomembno vlogo. Najprej je odgovor na konkretne stiske ljudi tam, kjer državni mehanizmi pogosto odpovedo ali delujejo prepočasno. Poleg tega Karitas pomembno ureničuje tretji temeljni steber poslanstva Cerkve, ki je dejavna ljubezen do bližnjega. Njena prisotnost je znamenje sočutja in solidarnosti v praksi, kar pogosto presega golo materialno pomoč, saj se dotika tudi človeškega dostojanstva in vrednosti vsakega posameznika.

Kako in kje vidite razvoj Karitas? Na katerih področjih se je najbolj razvila?

Najbolj vidno in razvejano področje delovanja Karitas je zagotovo delitev hrane, oblačil in osnovnih življenjskih pripomočkov. Vendar pa ravno ta zelo praktična dejavnost pogosto zasenči druge pomembne oblike pomoči, kot so spremljanje ljudi v stiski, svetovalno delo, duhovna podpora in spodbujanje medgeneracijske solidarnosti.

Kakšen je vaš pogled na prihodnost Karitas? Imata Karitas in prostovoljnost prihodnost?

Vsekakor jo imata! Vsi se moramo potruditi, da bosta ti dejavnosti še nadalje bogatili naše življenje.

Kaj je po vašem mnenju poslanstvo Karitas? Kaj nas dela drugačne, po čem smo prepoznavni?

Poslanstvo Karitas je predvsem v tem, da odgovarja na stisko bližnjega. Ne le materialno, temveč tudi človeško, čustveno in duhovno. Naša prepoznavnost izvira iz duhovne globine, ki prežema naše

delo. Pomoč ni le dejanje solidarnosti, temveč izraz krščanske ljubezni do vsakega človeka. To nas dela drugačne. Pomagamo ne le s tem, kar imamo, temveč tudi s tem, kar smo.

Zakaj je potrebno, da smo kristjani dejavni v Karitas?

Da obogatimo svoje življenje z organizirano obliko pomoči sočloveku, saj je ljubezen do bližnjega temelj naše vere. Karitas nam ponuja priložnost, da to ljubezen živimo dejavno in konkretno.

Kaj je vaše vodilo pri delu z ljudmi v stiski?

Skušam se vživeti v dušo prosilca in mu nato pomagati na ustrezen način.

Kaj bi radi predali mlajši generaciji sodelavcev v Karitas?

Spoznanje, da pomoč bližnjemu ni le stvar starejših, pač pa slehernega kristjana. Šele ko resnično začutimo drugega, lahko najdemo najprimernejši način, kako pristopiti in mu pomagati.

Kaj vam pomeni solidarnost, dobrota, pripravljenost pomagati?

To so temelji, na katerih sloni naša dejavnost.

Najlepši spomini na vaše delo pri Karitas?

Ko smo pred skoraj četrto stoletje začeli tudi v naši župniji razmišljati o organizirani karitativni dejavnosti, so nekateri zmotno menili, da pri nas to

ni potrebno, češ da »pri nas ni revežev«. Sam sem temu odločno nasprotoval in imel sem prav. To se mi je nešteto krat potrdilo v mojih dolgih letih dela v župnijski Karitas.

Kako osmišljate svoje življenje?

Trudim se ohranjati ravnovesje med telesnim in duševnim. Verjamem, da življenje teče lepše, ko sta oba vidika v sozvočju. Pomembno se mi zdi služiti drugim, hkrati pa ne zanemariti svojega notranjega, duševnega sveta. Prav v tem iskanju ravnotežja vidim smisel.

Kaj vas sprošča? Kako poskrbite zase?

Moji kmečki geni mi narekujejo, da često pokukam v zeleno naravo (če ne drugje, pa vsaj na domačem vrtu). Bivanje v številni družini in pogosti stiki z drugimi ljudmi mi preganjajo iz vsakdana dolgčas. Prijetno in koristno je, če se udeležim večerne delavniške maše v domači cerkvi. Polurni sprehod dobro dene telesu, prisotnost pri bogoslužju pa mi lepo napolni duhovne baterije. Če najdem čas, da vzamem v roke še kako dobro knjigo ali se za hipec naužijem kakega umetniškega dela, je življenje skoraj popolno.

Najljubša pesem:

Prekmurska »Marija, nebeška kraljica ...«.

Najljubše slovenska beseda:

Pomagati.

1

Mladi voditelji, KI GRADIJO MOSTOVE

Luka Oven

Eden izmed največjih darov mladinskega dela v Karitas je, da lahko mlade spremljamo na poti, ko iz prostovoljcev postajajo voditelji – nosilci upanja, ustvarjalci sprememb in pomembni sogovorniki v našem skupnem poslanstvu. V zadnjih letih smo v Mladi karitas posebej pozorni na to, da mladi ne ostajajo le »izvajalci nalog«, temveč jih povabimo, da soustvarjajo program, prevzemajo odgovornost in prinašajo svojo perspektivo tudi v odločevalske procese.

Lep primer tega je **Tine Zevnik**, dolgoletni prostovoljec in danes voditelj Mlade karitas Slovenija. Svojo pot je začel na letovanjih za otroke. Njegova

predanost, spoštljiv odnos do ljudi in iskrena vera so hitro pritegnili pozornost. Tine ni zgolj »pomagal«, ampak vedno iskal načine, kako bi lahko naredil več – bolje, globlje in s srcem.

Danes Tine sodeluje v nacionalni ekipi Mlade karitas, kjer je član med mlajšimi prostovoljci in koordinatorji. Njegova vloga ni zgolj simbolna. Aktivno sodeluje pri načrtovanju srečanj, vodi delavnice, predlaga vsebine, spodbuja vrstnike k vključevanju in – kar je najpomembnejše – zastopa glas mladih na mestih, kjer se oblikujejo smernice in vizije. S tem prinaša dragoceno mladinsko perspektivo na odločevalski nivo. Sodeloval je pri pripravi prvega poslovnika Mlade karitas, pa pri zagonu novih projektov, kot so na primer Zgodbe oblek, ter pri oblikovanju in vodenju zdaj že dveh nacionalnih srečanj prostovoljcev.

Tine zna poslušati in slišati – in ravno to je odlika pravega voditelja. Ni glasen, a ko spregovori, govori tehtno in iz izkušenj. Ob tem pa zna tudi spodbuditi druge, jih opolnomočiti in jim stati ob strani. Zato ni presenetljivo, da je postal zgled mnogim vrstnikom

– ne zaradi funkcije, ampak zaradi odnosa, ki ga gradi z vsakim človekom.

Tudi na evropski ravni, v okviru mreže youngCaritas Europa, se pomen mladinskega voditeljstva vse bolj prepoznava kot ključen za dolgoročno vitalnost Karitas. Mladi ne potrebujejo le nalog – potrebujejo prostor in zaupanje. Kot poudarjajo smernice Caritas Europa, *»resnična solidarnost pomeni, da stvari ne delamo le za mlade, ampak z njimi – in včasih pustimo, da oni vodijo.«* To ni le lepo načelo, temveč konkretna usmeritev za naše vsakdanje delo. Ključ-

no pri tem pa je tudi medgeneracijsko sodelovanje, ki bogati obe strani – starejši prinašajo modrost, izkušnje in potrpežljivost, mladi pa svežino, energijo in nove poglede.

Zato si bomo v Mladi karitas tudi v prihodnje prizadevali, da bo vsak prostovoljec imel priložnost rasti, razvijati svoje darove in – če želi – stopiti v vlogo voditelja. Tako kot Tine. Kajti vsak Tine je glas upanja, ki povezuje generacije in gradi Karitas prihodnosti.

MLADI se predstavijo

Živjo, sem Jan, star sem 18 let in prihajam iz Ivanjega sela, majhne vasice iz okolice Cerknice. Hodim v 2. letnik predšolske vzgoje v Ajdovščini, kjer sem tudi prostovoljec pri Mladi karitas Koper. Kot prostovoljec sem aktiven pri projektih naše Mlade karitas ter kot animator na Počitnicah biserov.

Prostovoljstvo: Pri Mladi karitas Koper sem prostovoljec že dve leti. Prvič sem za to slišal v 1. letniku, ko so prišli na našo šolo predstaviti prostovoljstvo pri Mladi karitas. V njej sodelujem v raznih projektih, kot so: Klic dobrote, Miklavževi angelčki, kot animator na letovanju naše Mlade karitas v Soči, pri izdelavi voščilnic v božičnem času. Sem tudi že drugo leto animator letovanja Biseri v Portorožu. V domači župniji pa sem tretje leto animator na oratoriju. Sem tudi član domačega gasilnega društva.

Hobiji: Poslušanje glasbe, druženje s prijatelji, prostovoljno gasilstvo.

Najljubša hrana: Tortelini z golažem.

Najljubši kraj za izlet v Sloveniji: Veliko lepih krajev imamo v Sloveniji in se ne bi mogel odločiti za najljubšega. Rad pa obiščem našo obalo, Soško dolino ali pa grem na sprehod po Rakovem Škocjanu ali pa Cerkniškem jezeru v bližini.

Najljubša pesem: Ordinary – Alex Warren.

Najljubši kotiček, kjer se sprostiš: Moja soba ali pa bližnja okolica doma.

Najljubša slovenska beseda: Odmor.

9

SVOJ MIR VAM DAJEM (Jn 14,27)

Marjan Dvornik

»Za pot k miru so potrebna srca in misli, ki so izurjena in vzgojena v pozornosti do drugega ter sposobna prepoznati skupno dobro v današnjem kontekstu. Pot, ki vodi k miru, je skupna, vodi skozi skrb za pravične odnose med vsemi živimi bitji« (Leon XIV.).

Za kristjane je mir ideal, ki ga prinaša Jezus tištim, ki so ponotranjili veselo novico svojega Učitelja. V Jezusovem času je bil uveljavljen mir z geslom »Pax Romana«. Odsotnost nasilja z močjo vojske in orožja se ni obnesla, saj so se zaradi družbenih krivic vedno znova pojavljale skupine nezadovoljnih, ki so posegli po nasilju. Tudi v stoletjih po Jezusu odsotnost nasilja ni bila dosežena, čeprav je imela Cerkev največji vpliv na prebivalstvo. Potrebnost miru kot odsotnosti nasilja sicer dobiva vse več privrženecv, pa se vedno najde kdo, ki vidi v

nasilju uresničitev svojih ciljev. Potreba po nadvladi nad drugimi je pravzaprav skušnjava, ki jo je satan ponujal Jezusu v puščavi.

Če se omejim na našo resničnost, se ne morem znebiti vtisa, da je nemir posledica odsotnosti evangelijskih napotil. Ker je pri nas večina ljudi še vedno krščenih, je neupoštevanje in nepoznavanje vesele novice predvsem odprta naloga za Cerkev. Na tej ravni ima prav Karitas – zastonjska ljubezen – ključno vlogo, in sicer na dveh nivojih. Prvi nivo je na župnijski ravni, kjer skozi pastoralo in osebno duhovno rast najprej vraščamo vrednote evangelija v verujoče. Ciljna skupina so sedanji prostovoljci, ki s svojim zgledom prebujajo odgovornost za bližnjega novim somišljenikom. Župnijska karitas kot tretji steber pastorale postaja s svojimi dejanji lju-

bezni do bližnjega združevalec vseh dobrih praks v svojem okolju. Želel bi, da ne bi nobena župnija ostala brez take skupine prostovoljcev. Duhovnih in telesnih del usmiljenja potrebuje prav vsako okolje, vsaka župnija. Kjer prostovoljci nimajo možnosti zbiranja okoli župnijskega oltarja, je namerno ovirano delo Svetega Duha, ki darov ljubezni do bližnjih ne more razdeljevati verujočim. Drugi nivo pa je odprtost za delovanje Svetega Duha, ki na osebnem nivoju oblikuje vrednote v posamezniku. Prav s potapljanjem v Svetega Duha se gradijo temelji za tako oblikovaje medsebojnih odnosov, ki ustvarjajo mir (gl. Gal 5,22-23), kakor ga je želel uveljaviti Jezus. Vsako pomanjkanje sadov Svetega Duha ogroža gradnjo občestva svobode, odgovornosti za bližnjega. S tem se odpirajo tudi konkretne naloge v vsakem okolju, zato nagovarjam bralce, da vsak v svojem okolju spodbudi pogoje za razvoj in širino pastore župnijske Karitas in tudi za odpiranje odprtosti za delovanje Svetega Duha najprej med prostovoljci, potem pa tudi med obrobni.

Bog je ljubezen, Sveti Duh pa to ljubezen vliva v naša srca in gradi mir na osebni ravni. Ta pa omogoča mir v odnosih med brati in sestrami. Mir je prostor svobode, pripravljenosti sprejeti drugačnost, odsotnost presojanja in obsojanja, motivacija za udeležanje moči molitve v veri, ki premika gore.

Pomembno je, da se ne zapletamo v neuresničene cilje, v razdiralno delo zla, pa tudi v nepopolnost nas samih, ampak naredimo vse, da bo Sveti Duh imel možnost udeležiti svoje poslanstvo in moč v našem okolju. Prispevek Karitas v naši škofiji so dnevi duhovnosti, ki jih izvajamo v avgustu (od 12. do 16.) na Butoraju v župniji Črnomelj, kamor vabimo predvsem vse prostovoljce in tiste, ki želijo zapluti na globoko.

POJDITE V GOSPODOV VINOGRAD, NAŠLI BOSTE SMISEL SVOJEGA ŽIVLJENJA

papež Leon XIV.

vir: Vatican News

Svetopisemski odlomek: Mt 20,1-7

Nebeško kraljestvo je namreč podobno hišnemu gospodarju, ki je šel zgodaj zjutraj najemat delavce za svoj vinograd. Z delavci se je dogovoril za en denarij na dan in jih poslal v svoj vinograd. Okrog tretje ure je šel ven in videl druge na trgu postajati brez dela. Tudi tem je rekel: »Pojdite tudi vi v vinograd, in kar je prav, vam bom dal.« In so šli. Okrog šeste in okrog devete ure je spet šel ven in storil prav tako. In ko je šel ven okrog enajste ure, je našel druge, ki so tam postajali, in jim je rekel: »Kaj postajate tukaj ves dan brez dela?« Rekli so mu: »Ker nas nihče ni najel.« Dejal jim je: »Pojdite tudi vi v vinograd!«

Cikel katehez »Jubilej 2025.

Jezus Kristus, naše upanje»

Jezusovo življenje.

Prilike

Delavci v vinogradu.

»Pojdite tudi vi v vinograd!« (Mt 20,4)

Dragi bratje in sestre,

rad bi se ustavil pri še eni Jezusovi priliki. Tudi v tem primeru gre za pripoved, ki goji naše upanje. Včasih imamo občutek, da nam nikakor ne uspe najti smisla našega življenja: čutimo se nekoristni, neprimerni, tako kot delavci, ki čakajo na trgu dela, da jih nekdo vzame v službo. Včasih pa čas mineva, življenje teče dalje in ne čutimo se prepoznani ali cenjeni. Morda nismo prišli pravočasno, drugi so prišli pred nami, ali pa so nas skrbi zadržale neke druge.

Metafora trga (tržnice) je zelo ustrezna za današnji čas, saj predstavlja kraj poslov, kjer se žal kupuje in prodaja tudi naklonjenost in dostojanstvo, da bi ustvarili dobiček. In ko se človek ne počuti cenjenega, priznanega, celo tvega, da se bo prodal

prvemu ponudniku. Gospod pa nas opominja, da je naše življenje vredno, in njegova želja je, da bi nam pomagal to odkriti.

Tudi v priliki, ki jo danes razlagamo, imamo delavce, ki čakajo, da jih kdo najame za delo. Smo pri 20. poglavju Matejevega evangelija in tudi tu najdemo osebo, ki ima nenavadno vedenje, ki preseneča in v nas poraja vprašanja. Gre za gospodarja vinograda, ki gre osebno najemat svoje delavce. Očitno želi z njimi vzpostaviti osebni odnos.

Kot sem rekel, gre za priliko, ki daje upanje, saj nam pravi, da ta gospodar gre večkrat iskat tiste, ki čakajo, da bi dal smisel njihovem življenju. Gospodar gre na trg zgodaj zjutraj in se nato vsake tri ure vrne, da bi našel delavce in jih poslal v svoj vinograd. Sklepamo lahko, da če jih bo šel iskat ob treh popoldne, ne bi več imel razloga, da se ponovno vrne, kajti delovni dan se konča ob šestih.

Ta neutrudni gospodar, ki želi za vsako ceno dati vrednost življenju vsakega med nami, gre ven tudi ob petih. Delavci, ko so ostali na trgu, so verjetno že izgubili vsako upanje. Dan je minil v prazno. Pa vendar je nekdo še vedno verjel vanje. Kakšen smisel ima najeti delavce le za zadnjo uro delovnega dne? Kakšen smisel ima iti na delo samo za eno uro? Pa vendar se vedno spleča, tudi takrat, ko se nam zdi, da v življenju ne moremo storiti veliko. Vedno obstaja možnost, da najdemo smisel, kajti Bog ljubi naše življenje.

Izvirnost tega gospodarja vidimo tudi ob koncu dneva, ob plačilu. S prvimi delavci, tistimi, ki so ob zori odšli v vinograd, se je gospodar dogovoril za en denarij, kar je bilo običajno plačilo za en dan dela. Drugim je rekel, da jim bo dal, kar je prav. In ravno tu nas prilika hoče izzvati: kaj je pravično? Za gospodarja vinograda, torej za Boga, je pravično, da vsak dobi, kar je potrebno za življenje. Delavce je osebno poklical, pozna njihovo dostojanstvo in v skladu z njim jih želi plačati. In vsem da en denarij.

Pripoved pravi, da so delavci, ki so prišli ob prvi uri, razočarani: ne vidijo lepote gospodarjevega delanja, ki ni bilo krivično, ampak preprosto velikodušno, saj ni gledal samo na zasluge, ampak tudi na potrebe. Bog želi vsakomur dati svoje kraljestvo, to je polno, večno in srečno življenje. In to je tisto, kar Jezus stori z nami: ne dela lestvic, tistim, ki mu odprejo svoja srca, v celoti daje samega sebe.

V luči te prilike bi današnji kristjan lahko podlegel skušnjavi in pomislil: *»Zakaj bi začel delati takoj? Če je plačilo enako, zakaj bi delal več?«* Sveti Avguštin je na te dvome takole odgovoril: *»Zakaj odlašáš s hojo za tistim, ki te kliče, medtem ko si prepričan v plačilo, a negotov glede dneva? Pazi, da se zaradi odlašanja ne boš prikrajšal za tisto, kar ti bo dal v skladu s svojo obljubo.«*

Želel bi povedati, zlasti mladim, da ne čakate, ampak navdušeno odgovorite Gospodu, ki nas kliče na delo v svoj vinograd. Ne odlašajte, zavijajte si rokave, kajti Gospod je velikodušen in ne boste razočarani! Z delom v njegovem vinogradu boste našli odgovor na tisto globoko vprašanje, ki ga nosite v sebi: kaj je smisel mojega življenja?

Dragi bratje in sestre, ne obupajmo! Tudi v temnih trenutkih življenja, ko čas teče, ne da bi nam dal odgovore, ki jih iščemo, prosimo Gospoda, naj ponovno pride in nas sreča tam, kjer ga čakamo. Gospod je velikodušen in bo kmalu prišel!

Duhovnost za srečanje sodelavcev župnijske Karitas:

Preberite razmišljanje papeža ob odlomku iz Svetega pisma in najprej sami odgovorite na vprašanja, ki nam jih ob tem zastavlja. Odgovore si podelite v skupini in nato skupaj prosite Gospoda, da bi uspeli najti smisel svojega življenja.

Skupnost Srečanje - Zavod Pelikan 25. obletnica centra v Čadrgu

Skupnost Srečanje

12

V soboto, 24. maja 2025, je bilo v Čadrgu, prelepi vasici nad Tolminom, sredi neokrnjene narave Triglavskega narodnega parka, praznovanje posebne obletnice. Pred 25 leti je namreč škof Jurij Bizjak ob prisotnosti don Pierina in mnogih drugih gostov, krajanov Čadrga, članov Skupnosti Srečanje in njihovih svojcev blagoslovil novi center Skupnosti Srečanje, ki deluje pod okriljem Zavoda Pelikan – Karitas. Center so že skoraj leto dni pred uradnim odprtjem ob pomoči krajanov, Občine Tolmin, Karitas in dobrotnikov obnavljali in pripravljali fantje sami.

V Čadrgu se je na praznovanju zbralo več kot 100 ljudi. Poleg fantov iz Čadrga so bili tam tudi fantje iz ostalih dveh centrov: Vremškega Britofa ter Nove Gorice, njihovi svojci, zaposleni, prostovoljci, vaščani Čadrga in prijatelji naše Skupnosti.

Program je bil pester. Strokovni vodja programa Zvonko Horvat Žnidaršič ter koordinator centra Alojzij Štefan sta zbrane nagovorila s pogledom v bogato zgodovino centra, prav tako je zbrane pozdravil tudi prvi odgovorni centra Čadrg. Po poti spominov smo ugotovili, da je v 25 letih tu bivalo mnogo ljudi in veliko od teh še danes živi svobodno življenje brez okovov odvisnosti. Sledil je ogled komune in okolice in budno oko obiskovalca je lahko opazilo, da je bil celoten center ta dan še posebej lepo urejen. Fantje in koordinatorji so se res potrudili za ta jubilej. Za izvrstno skupno kosilo so poskrbeli na ekološki turistični kmetiji pri Lovrču, za kar se jim iz srca zahvaljujemo. Program se je nadaljeval s pričevanji in obujanjem spominov. K besedi smo povabili

tolminskega župnika in dekana g. Damjana Bajca, ki je v komuni redno prisoten. Fantom na poti spreminjanja pomaga z duhovnega vidika, z njimi pa preživi tudi veliko časa ob delu, pogovorih in druženju. O tem, kako je bilo v komuni in kaj jim je ta za življenje dala, so povedali fantje, ki so dvoletni program uspešno zaključili in živijo polno življenje brez odvisnosti. Kako preživljajo dneve in kakšne izzive imajo, so povedali tudi fantje, ki so trenutno v komuni v Čadrgu. Za konec pa so spregovorili še sovaščani in nam povedali, kako je živeti s komuno v vasi, o sodelovanju v preteklosti in sedaj.

Skupnost Srečanje ni le program – je način življenja. Temelji na iskrenosti, odgovornosti, medsebojni pomoči in duhovni prenovi. Ljudje se tu naučijo znova zaupati, ljubiti, delati in verjeti. Vsaka zgodba je zgodba poguma. Vsaka oseba, ki je tu prehodila svojo pot, je pustila svojo sled in izkušnjo. Vse to nam daje upanje in smisel, da bo program še naprej uspešno deloval in pomagal ljudem, ki ga potrebujejo.

25. obletnica centra ni le številka, je tudi pričevanje, da se je mogoče izviti iz primeža zasvojenosti. Da pot iz odvisnosti ni zgolj teorija, ampak dosegljiva resničnost, če le imaš pogum. To je vse, kar potrebuješ.

Hvala vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli k uspešnosti programa ter pripravi in izvedbi našega praznovanja. Še naprej bomo skupaj spreminjali življenje na bolje ter vračali dostojanstvo in upanje.

ZAKLJUČEK LITERARNEGA NATEČAJA *»Ti in jaz – 40 dni brez alkohola«*

Slovenska karitas je v sodelovanju z Javno agencijo za varnost prometa ter Zavodom Med. Over.Net tudi letos pripravila nagradni literarni natečaj ob preventivni akciji **»40 dni brez alkohola«**. Natečaj je letos potekal že osmo leto zapored, in sicer med 5. marcem in 23. aprilom 2025.

K sodelovanju smo povabili učence od 6. do 9. razreda osnovnih šol ter srednješolce. Povabili smo jih, naj skozi svoje pesmi, zgodbe, eseje, stripe ali likovno delo razmislijo, kako si predstavljajo življenje brez alkohola. S tem smo želeli spodbuditi odprt pogovor o tej temi in prispevati k bolj zdravemu pogledu v naši družbi. Letošnje geslo natečaja je bilo **»TI IN JAZ – 40 DNI BREZ ALKOHOLA«** – sporočilo, ki povezuje in spodbuja, da naredimo korak v smeri treznega, bolj povezanega življenja.

Na naš naslov je prispelo 45 literarnih prispevkov z 22 različnih šol. Komisija jih je z veseljem prebrala – mladi so pisali pesmi, zgodbe, eseje, pa tudi stripe, vsak na svoj način, s svojimi mislimi in občutki. V delih so odprto spregovorili o tem, kako vidijo vpliv alkohola, pa tudi, kako si želijo bolj iskrenih, pristnih odnosov – brez megle alkohola.

Njihova razmišljanja so pokazala, da mladim ni vseeno. Zavedajo se, da je alkoholizem pri nas še vedno velik problem, ki lahko poruši družine, prijateljstva in marsikomu vzame upanje. Mnogi so zapisali, da si želijo več pogovora o tej temi, več podpore in predvsem več iskrenosti. In prav to smo v njihovih delih tudi začutili – pogum, resnico in veliko željo po spremembi na bolje.

Presenetila nas je zrelost njihovih misli, pa tudi ustvarjalnost in srčnost, s katero so se lotili naloge. Njihova sporočila nosijo pomembno težo – ne le za njihovo generacijo, ampak za vse nas. So opomnik, da lahko tudi mladi premikajo meje, spreminjajo poglede in navdihujejo druge.

Veseli smo, da pomen zmernosti in treznosti počasi, a vztrajno vstopa v zavest mladih. Prek takšnih natečajev dobijo priložnost, da spregovorijo, da so slišani in da pokažejo, da je mogoče živeti polno, zabavno in povezano – tudi brez kapljice alkohola. In to je tisto sporočilo, ki si ga želimo ponesti še naprej.

Podelitev nagrad najboljšim avtorjem literarnih prispevkov je potekala preko videokonference v četrtek, 5. 6. 2025, ob 17h. Vsem sodelujočim in njihovim mentorjem se še enkrat zahvaljujemo za sodelovanje.

Predstavljamo nekaj prispevkov z natečaja.

1. mesto

TINKA HRIBERŠEK – V ZAČARANEM KROGU,
OŠ GLOBOKO, 9. razred
mentorica: NATAŠA PLEVNIK

2. mesto

MAJ KOLAR – ALKOHOL,
OŠ MIKLAVŽ NA DRAVSKEM POLJU, 8. razred
mentorica: ANA KORITNIK

3. mesto

TIJA STROJKO – ALKOHOL,
OŠ KOBILJE, 9. razred
mentorica: TJAŠA VOLMUT

Od 4. do 9. mesta

- Tai Rodošek – Alkohol,
SŠ za strojništvo, mehatroniko in medije, 2. letnik
- Marija Plaskan Hodnik – Grenki cvet,
OŠ Polzela, 9. razred, mentorica: Mojca Cestnik
- Lili Lapornik Ambrožič – Opit,
SŠ Josipa Juričiča, 3. let., men.: Majda Simonič
- Oskar Brulc – Zdrži 40 dni,
OŠ Mengeš, 6. razred, mentorica: Mateja Lašič
- Svit Dimic – Hlapi žalosti,
OŠ Marije Vere, 7. raz., men.: Katarina Kesič Dimic
- Zala Lonec,
OŠ Duplek, 9. razred, mentorica: Maja Ferk

Od 10. do 15. mesta

- Zoja Metelko – Ti in jaz brez alkohola,
OŠ Sava Kladnika Sevnica, 6. r., ment.: Barbara Košar
- Zala Gorišek – Ja, mama,
OŠ Rovte, 8. razred, mentorica: Amalija Lazar Bevc
- Stela Lerinc – Olivijina zgodba,
OŠ Dobravlje, 8. razred, mentorica: Nina Trebovc
- Tia Novak – Z jasno glavo zmorem vse,
OŠ Polzela, 7. razred, mentorica: Karmen Zupanc
- Gea Cartl – 40 dni brez alkohola,
OŠ Olge Meglič, 8. raz., ment.: Mateja Simonič
- Melita Baranja – Brez alkohola,
SŠ za gostinstvo in turizem Radenci, 3. letnik,
mentorica: Mateja Rožanc Zemljč

1. mesto: V začaranem krogu ...

Tinka Hriberšek, OŠ Globoko, 9. razred
mentorica Nataša Plevnik

17. 1. 2018

Ko se vrata tiho odprejo in lesene stopnice potihoma škripajo z vsakim korakom, ki ga naredi dekle, se njena sapa trese močnejše. Ko njene utrujene noge dosežejo vrh stopnišča, je telo tako utrujeno, da se mišice komaj premikajo. Pripravljene, da omagajo, da jim dovoli, da se sprostijo. Kljuka na vratih je težka, njena mlahava roka komaj zmožna, da jo obrne do konca. Vrata zdaj napol odprta spustijo pogled v njeno razmetano sobo. Postelja je nepostlana, obleke razmetano ležijo na tleh, police prašne in okna zamegljena. Odvleče se najprej do mize z nje pobere dnevnik in pisalo ter se zlekne na posteljo.

8. 6. 2014

Dragi dnevnik

Jessssssssssssssss, kmalu bo konec šole!!!!!!
Imam že cel načrt: vsak teden v juliju bomo z prijateljicami prespale v eni od naših hiš seveda sta mi mami in ati dovolila. Najprej bomo začele pri Melani. V avgustu grem z atijem in mami na morje za en teden pol bom pa še s kolesom nrdila pot do babice in bom pr njej še prespala. KOMAJ čakam!!!!!!

6. 7. 2014

Dragi dnevnik

Skoraj cel teden sem bla pr Melani, naslednja hiša po vrsti je moja komaj čakam da jima pokažem svoje igrače. Pile bomo domač jagodni sok in pekle piškotke in jih bomo pol tut pojedle. Ati je šel pozno popoldne po sestavine v trgovino. Komaj čakam!

7. 7. 2014

Dragi dnevnik

Ati manjka ... včeraj se ni vrnil iz trgovine, mami se je vozila po vasi da bi našla njega al pa njegov avto. Rekla je da naj ostanem doma če bi slučajno pršu nazaj domov ... ni ga.

8. 7. 2014

Dragi dnevnik

Našli so njegov avto. Voznik ki se je v njega zaletel je bil pijan. Tak močno se je zaletel v njega, da je ati umrl. Mami mi je povedala, da ni dolgo trpel.

18. 7. 2014

Dragi ati

Danes je bil pogreb. Pogrešam te.

4. 8. 2014

Dragi ati

Mami že nekaj dni samo pije in ne neha. Skrbi me da ne bo nehala, nekje sem prebrala da to ni zdravo.

28. 8. 2014

Dragi ati

Začela se bo šola, zdej grem že v 8 razred. Mogoče mi bo lažje ko bom v šoli. Vidla bom Melani in Nejo.

12. 10. 2014

Dragi ati

Mami več ne hodi v službo. Babica k nam prhaja večkrat na teden. Včasih se babi in mami kregata.

27. 10. 2014

Dragi ati

Mami ni več tak prjazna. Boli me roka.

28. 10. 2014

Dragi ati

Učitelji sprašujejo za modrico na moji roki. Ni kriva mami. Nočem da je kriva mami.

18. 11. 2014

Dragi ati

Babi me večkrat iz šole pelje k sebi. Pri njej imam sobo. Vedno mi skuha nekaj kar mi je všeč. Včasih me med večerjo vpraša če bi rada pr njej ostala. Vedno ji rečem da ne morem ker morem poskrbet za mami. Kdo ji bo dal lupčka preden gre spat. To je delal ati, zdej je to moja naloga.

15. 11. 2015

Dragi ati

Upam da ti mami dela dobro družbo ne se preveč lupčkat ker nebo nič ostalo za mene.

24. 12. 2015

Dragi božiček

Svoje starše želim nazaj.

17. 1. 2018

Dragi dnevnik,

že dolgo nisem nič pisala ...

celje

JUBILEJNO SREČANJE STAREJŠIH V BAZILIKI MATERE BOŽJE V PETROVČAH

Barbara Godler

11. junija smo se srečali na jubilejnim srečanju za starejše, ki nas je vse duhovno in človeško obogatilo. Sveto mašo je vodil upokojeni celjski škof msgr. dr. Stanko Lipovšek, ki nas je s toplim nagovorom spodbudil k hvaležnosti za dar življenja in vere.

Naše srečanje je bilo še posebej lepo tudi zaradi gospe, ki bo čez nekaj dni praznovala častitljivih 90 let. Njena prisotnost nas je ganila in opomnila, kako dragocena je življenjska modrost.

Iskrena hvala župniji Petrovče za pritrčen sprejem v baziliki in vsem sodelavcem v Vrbju za odlično kosilo.

Starejši so zaklad naše skupnosti, nosilci modrosti, izkušenj in žive vere. Naj nas takšna srečanja še naprej povezujejo in bogatijo.

koper

KAKOVOSTNA KOMUNIKACIJA, KAKOVOSTNI ODNOSI

Darja Leban Obid

Sredi maja je v Župnijskem domu v Tolminu potekala delavnica z naslovom: Kakovostna komunikacija, kakovostni odnosi, ki jo je vodil logoterapevt

mag. Martin Lisec. Udeležilo se je 36 prostovoljk iz Tolminske območne Karitas. Na njej nam je mag. Martin Lisec spregovoril o pomenu kakovostne komunikacije v naših družinah, na delovnih mestih, pa tudi pri našem karitativnem delu in plemenitem poslanstvu, ki ga opravljamo. Komunikacija je namreč osnovno orodje za ustvarjanje sožitja v skupnosti, za ohranjanje stikov, saj prav iskreno izražanje in razumevanje pripelje do večje povezanosti, zaupanja in notranjega miru. Žal se v današnjem času tega premalo zavedamo in posledično posvečamo premalo pozornosti ohranjanju stikov v našem življenju. Največkrat se izgovarjamo na pomankanje časa, ne znamo več poslušati drug drugega, se pogovarjati in vključevati v pogovor, tudi s pohvalo velikokrat zatajimo ... Navadno nam zmanjka časa za ohranjanje pravih vrednot v življenju: spoštovanja, zaupanja, prijateljstva, pravičnosti, odgovornosti – na drugi strani pa nas zaslužnjujejo družbena omrežja: televizija, telefon, internet ... Prava komunikacija omogoča, da se naši odnosi krepijo in razvijajo, s čimer postane naše življenje dragocenejše. Bogatejši tudi za to spoznanje smo se zvečer vračali proti domu, zato hvala vsem, ki ste nam omogočili izvedbo kvalitetne delavnice.

HVALEŽNI ZA OBISK IN KOLO

Martina Mrakič

DOS je največji vseslovenski humanitarni kolesarski dogodek po zamisli Damija Zupija. V petih dneh udeleženci na cestnih kolesih prevozijo pot okoli celotne Slovenije v razdalji več kot tisoč kilometrov. Vožnja je sestavljena iz petih etap. Prvič je bil DOS uspešno izpeljan v letu 2020 in odtlej se tradicionalno kot vseslovenski dobrodelni dogodek odvija v mesecu maju, letos od 13. do 17. maja.

V sklopu projekta DOS – Dobrodelno okoli Slovenije – se zbira denarna sredstva za nakup koles za otroke iz socialno ogroženih družin. Kjerkoli se

kolesarska karavana ustavi, podarijo vsaj eno kolo. Podrobnejše podatke o zbiranju pomoči je mogoče najti na spletni strani DOS – Dobrodelno okoli Slovenije.

Glavni koordinator projekta je Slovenska karitas s pomočjo območnih župnijskih Karitas.

16

Kolesarke in kolesarji projekta DOS – Dobrodelno okoli Slovenije so se v torek, 13. maja 2025, ob 7. zjutraj iz Velenja podali na petdnevno kolesarsko preizkušnjo po Sloveniji. Prvi dan so prevozili dolgo pot od Štajerske preko Gorenjske do Primorske z vzponom na Vršič in spustom v Trento do cilja prvega dne zvečer v Kobaridu.

Kmalu po pol sedmi uri zvečer se je kolesarska karavana z dobrodelnim namenom ustavila pri nas v Bovcu. Pod lipo na glavnem bovškem trgu je Župnijska karitas Bovec pripravila sprejem s stojnicami za kolesarske udeležence projekta DOS. Za dobro razpoloženje sta z glasbeno spremljavo poskrbela mlada bovška harmonikarja Jakob Ostan in Tevž Kravanja.

Prisrčne pozdrave z dobrodošlico in zahvalo sta izrekla župan Občine Bovec Walter Mlekuž in vodja Župnijske karitas Bovec Martina Mrakič. Organizatorji kolesarske dobrodelne karavane so se zahvalili za prisrčen sprejem ter spodbudne pozdravne besede. Poudarili so, da se kolesarji radi vračajo na Bovško, kjer so zmeraj lepo sprejeti in se dobro počutijo.

Novo kolo je predstavnicu Župnijske karitas predal ambasador vseslovenskega humanitarnega dogodka DOS, bivši vrhunski smučarski skakalec Primož Peterka, za kar se je Martina v imenu Karitas zahvalila vsem darovalkam in darovalcem. Župnijska Karitas bo podarjeno kolo predala otroku, ki tako kolo potrebuje in bo z veseljem vrtel pedale ter užival v kolesarski vožnji.

Udeleženci kolesarske karavane so se na nato ob stojnici Župnijske karitas okrepčali s prigrizki in osvežilnimi napitki z željo za dobro in srečno nadaljevanje celotne poti po Sloveniji in do cilja prvega dne v Kobaridu.

KAKO OHRANJATI PRISTNOST ČLOVEŠKIH ODNOSOV?

Klementina Bajec

V okviru Zavoda karitas Samarijan smo 20. maja 2025 v Solkanu, v programu Materinski dom Solkan in Šempeter, pripravili izobraževalni seminar. Na seminarju so bila predstavljena znanja, ki so lahko v pomoč strokovnim delavcem/delavkam, ki opravljajo naloge predhodnega svetovanja, delajo na področju družine, partnerskih odnosov ali z otroki in mladostniki.

V okviru **mednarodnega dneva družine** in v sklopu **tedna družine** je bil na seminarju poudarek na pomenu družine, pristnih odnosih kot temelju družbe ter spodbujanju ozaveščenosti o izzivih in spremembah, s katerimi se danes soočajo družine.

Predavala nam je **dr. Lidija Bašič Jančar**, univ. dipl. socialna delavka, zakonska in družinska terapevtka ter supervizorka, ki deluje v okviru Študijsko-raziskovalnega centra za družino, kjer je vodja enote Domžale. V letu 2019 je izdala svojo prvo knjigo Popolna ljubezen – navezanost v družini, partnerstvo in odnosi. Je članica strokovnega sveta Centra za mlade Domžale in ustanoviteljica Šole za družino (predavanja za starše in širšo javnost na temo starševstva, partnerstva in odnosov).

Predstavila nam je pomen navezanosti in varnosti v odnosu. Kako negovati stik, kaj je stik in od kod prihaja? Pogledali smo si strategije za vzpostavitev stika v delovnem procesu z uporabniki in kako krepiti zdravje mlade družine. V delavnici z naslovom »Stik z uporabniki v delovnem procesu: Kje sem tukaj jaz, strokovni delavec?« smo iskali

odgovore na vprašanje, kako ohranjati sebe in kako razmejiti svoja čustva od čustev uporabnika.

Dr. Bašič Jančar nam je predala pomembno sporočilo, da v odnose pomoči vstopamo s senzitivnostjo, ki je primarno in glavno orodje svetovalnega dela. Uspešno svetovalno delo je odvisno od tega, ali in na kakšen način lahko svetovalni delavec vzpostavi stik z uporabnikom ali družino. Zato je krepitev neverbalnega, čustveno varnega medosebnega stika pogoj za uspešno svetovalno in učno delo.

»ŽIVLJENJE NI NEKAJ, AMPAK PRILOŽNOST ZA NEKAJ« – Viktor Frankl

Franica Grmek

V maju mesecu smo se sodelavke in sodelavci iz Škofijske karitas Koper srečali na vikend seminarju, ki je bil priložnost za odmik, refleksijo in pogovor. Namenjen je bil poglobljanju naše skupne poti v prostovoljstvu. V objemu pomladne narave smo imeli priložnost ustaviti se, premisliti o svojem poslanstvu, okrepiti vero ter se medsebojno povezati.

Skupaj smo raziskovali pomen odločitev, ki jih sprejemamo, smisel prostovoljstva in sledi, ki jih puščamo v naših družinah, župnijah in v slovenski družbi.

Razmišljali smo o tem, kako pomembna je graditev sožitja v družini in župniji, kako lahko prispevamo k boljšim odnosom, zakaj pomagamo, kaj nam prostovoljstvo daje in kaj mi dajemo drugim, kako sprejemamo pomembne življenjske odločitve ter kakšne sledi puščamo za seboj.

Imeli smo priložnost poglobljati svojo vero in razmišljati, kako vera usmerja naše življenje in delo.

Program je vodil Martin Lisec. Je psihoterapevt, logoterapevt, mediator, trener mediatorjev in voditelj delavnic za osebni razvoj.

Utrinki udeležencev:

- *»Ljudje si nas ne bodo zapomnili po tem, kar smo govorili ali naredili, ampak kako so se ob nas počutili.«*
- *»Najbolj se me je dotaknila tema o smislu trpljenja. V preteklem letu sem šla skozi tri hude preizkušnje. Zdaj si bom lažje odgovorila na vprašanje, ZAKAJ.«*
- *»Sprejmi, česar ne moreš spremeniti, pa čeprav je to velikokrat zelo težko.«*
- *»Čutim umirjenost in hvaležnost za doživetja in skupno druženje, skupaj preživete trenutke.«*
- *»Počutim se izpolnjeno, dotaknile so se me iskrene izpovedi posameznikov, lažje sprejemam svoje stiske. Pomembna je skupnost v povezovanju in pomoči, tudi med nami sodelavci v Karitas.«*
- *»Kot sodelavka Karitas zdaj veliko bolje razumem vlogo/pomen naše župnijske Karitas pri oblikovanju župnijskega občestva. Odhajam obogatena in močnejša.«*
- *»V skupini sem začutila veliko pripadnost in sprejetost. Skupaj smo odkrivali, kakšne so naše življenjske sledi, 'stopinje', ki jih puščamo za seboj.«*
- *»Vsebinsko bogat vikend. Dotaknila so se me pričevanja udeleženk. Nisem pa povsem dobila odgovora, kakšno sled bom zapustila jaz. Bo sploh ostala kakšna?«*
- *»S seminarjem sem zelo zadovoljna. Zelo pozitivno doživetje. Možnost pogovora in izražanja svojih izkušenj. Dobrodošli naslednji seminarji.«*

- »Zahvaljujem se sodelavki, ki me je povabila na to srečanje.
- Zelo se me je dotaknilo dejstvo, da je treba gledati naprej in dobro v življenju. V dober poduk mi je tudi dejstvo, da naj ljubimo, kar ljubijo mladi, in oni bodo spoštovali, kar spoštujemo mi.«
- »Vedno delati dobro, kajti nevidni sadovi pomoči bodo prej ali slej ,priplavali na vrh' oziroma dobili pravo mesto.«
- »Doživete skupne svete maše z besedami očeta Bojana. Vse skupaj pa nas veže ponižnost in služenju Bogu in ljudem.«

NEPOZABEN IZLET OB 20-LETNICI »POPOLDNEVA NA SLAPU« IN ZAKLJUČKU ŠMARNIC

Tanja Potrata

V soboto, 31. maja 2025, smo prostovoljci, ki v okviru programa *Popoldan na Slapu* že dvajset let soustvarjamo pristočasne dejavnosti za otroke iz naše vasice Slap, pripravili poseben izlet. Ta je potekal ob sklepu letošnjih šmarnic, ob 20-letnici programa ter v sklopu projekta *Migaj, zdravo uživaj!*, ki ga podpira Škofijska karitas Koper.

Z otroki in starši smo se zjutraj odpravili v Brnik, kjer smo obiskali grajsko poslopje Rihemberk. Tam smo skozi voden ogled zaživel zgodbo, ki sega 800 let v preteklost. Otrokom so bile še posebej zanimive srednjeveške igre, metanje podkvic in metanje sekiric, kar jih je navdušilo. Pot smo nadaljevali s krajšim pohodom do cerkve sv. Urha,

kjer smo imeli še zadnjo šmarnično pobožnost v letošnjem maju – zbrani v molitvi in pesmi, v hvali za vse lepe trenutke, ki smo jih v tem mesecu doživeli.

Po duhovnem delu dneva nas je čakalo še prijetno druženje v Tomačevici na Krasu. Kosilo je bilo zaslužno in okusno, nato pa smo nadaljevali s tombolo, ki je prinesla veliko veselja in tudi nekaj bogatih nagrad. Za konec smo se pomerili še v športnih igrah, kjer ni manjkalo navdušenja, tekmovalnega duha in seveda navijanja.

Otroci so o izletu povedali marsikaj lepega: »*Poučno in zabavno. Drugo leto ponovimo!*«, »*Dal sem gol!*«, »*Zelo lepo je bilo, metanje sekiric je bilo najboljše!*« – vse to potrjuje, da smo jim podarili dan, ki si ga bodo zapomnili.

Na Slapu sobotne delavnice potekajo vse leto v prostorih stare šole, kjer deluje tudi slapenska knjižnica. Otroci se delavnic redno in z veseljem udeležujejo. Tam skupaj ustvarjamo, beremo, pišemo, včasih pa tudi kaj dobrega skuhamo ali spečemo.

Mnogi otroci, ki so pri nas začeli kot udeleženci, danes sodelujejo kot animatorji in pomagajo mlajšim – tako se zgodba naravno nadaljuje. V prazničnih časih pripravljamo tudi božične in velikonočne delavnice, izdelujemo voščilnice in darila za starejše vaščane ter sodelujemo pri župnijskih dogodkih.

Posebno zahvalo si zasluži ga. Ljubica Ženko, ki je že od samega začetka gonilna sila in povezovalni člen vseh aktivnosti. Prav ona je tista nit, ki povezuje posamezna poglavja naše skupne zgodbe – in danes jih je že dvajset. A čeprav ima naša zgodba že precej strani, njen zaključek še daleč ni napisan.

Mateja, ena izmed udeleženk izleta, je strnila misel, ki povzame občutke mnogih: »*Najlepša hvala Župnijski karitas, programu Popoldan na Slapu, za čudovito izpeljan izlet. Z veseljem sem preživela dan v vaši družbi. Bilo je lepo. Iskrena hvala vsem prostovoljcem in animatorjem, ki se tako srčno in predano posvečate našim otrokom. Lahko ste nam samo vzor!*«

Iskrena hvala Škofijski karitas Koper, ki nam je omogočila ta izlet in s tem še en nepozaben dan za naše otroke. Veselimo se novih dogodivščin, ustvarjalnih sobot in skupnih poti, ki bogatijo našo skupnost.

SREČANJE BOLNIH IN OSTARELIH V KOŠTABONI

Sonja Cergol

Binkoštna nedelja je bila letos v župnijo Krkavče še posebno slovesna. Sodelavci Karitas so organizirali srečanje bolnih in ostarelih. Sveto mašo je daroval g. župnik Janez Gregorc, ki nas je v svojem nagovoru spomnil, da je prisotnost pri sveti maši veliko lažja od bolezni, ki nas priklene na bolniško posteljo. Med sveto mašo je g. župnik delil bolniško maziljenje za okrepitev našega telesnega in duševnega zdravja. Sodelavci Karitas so aktivno sodelovali pri maši z uvodnim pozdravom, branjem beril, prošnj, nagovori in zahvalo. Bogoslužje so obogatili pevci Cerkevnege pevskega zbora Koštabona, ki ga vodi Ivana Milka Pucer. Po maši se je nadaljevalo druženje s pogostitvijo. Starejši so bili deležni spominskega darilca in šopka lavande.

KULTURNO-DUHOVNO-IZOBRAŽEVALNE POČITNICE ZA PROSTOVOLJCE KARITAS

Katarina Filipič in Jure Vončina

Tako vabljivo se je glasilo povabilo ravnatelja Škofijske karitas Koper g. Tihomirja Busija, ki nas je združilo za nekaj kratkih dni, od 5. do 8. junija, v pastoralnem domu **Stella Maris** v Strunjanu. Prišli smo z vseh koncev Škofije Koper, največ pa iz Šempetra pri Gorici in z Idrijsko-Cerkljanskega.

Po prijaznem sprejemu in nastanitvi po sobah, nas je najprej pozdravil g. Tihomir, ki je podal še nekaj informacij o poteku letovanja. Začeli smo z okusnim kosilom ter bili nato prosti do večera. Lepo vreme in čudovita okolica sta nas vabila ven. Korak se je najprej ustavil v prelepi božjepotni cerkvi Marijinega prikazanja ter nas nato seveda vodil do znamenitega kamnitega križa nad Zalivom sv. Križa, od koder je izreden pogled na klife in tja čez morje prav do vršacev ter na drugo stran, na velik del slovenske obale s Piranom na čelu. Mimo zdraviliškega hotela Krka je bilo treba stopiti tudi do morja, ki je še vedno slano.

Po večerji smo se udeležili svete maše, ki jo je vodil domači župnik msgr. Bojan Ravbar ob sodelovanju stalnih diakonov Tihomirja Busije in Jurija Vončine. Nato smo se zbrali pred domom Stella Maris in zmolili **večernice** ter nadaljevali s predstavitvijo udeležencev. Tudi zjutraj smo se najprej zbrali za **hvalnice**, le da jih ne nekaj še pred tem skočilo do morja in v morje. Ob 10. uri pa smo bili v učilnici

vsi pripravljeni na prvo predavanje, ki ga je pripravil stalni diakon Jurij Vončina. Najprej je povedal nekaj misli o diakonatu in kaj je njega pripeljalo do odločitve za to pot. Proces izobraževanja je kar dolg in zahteven, vseskozi ga je podpirala in ga še podpira žena Janja.

Nato je pred nami v večjo stekleno vazo, ki je predstavljala naše življenje, začel polagati večje kamne. Ko je bila vaza »polna«, je zraven vanjo nasul še grobi gramoz in nazadnje še kar nekaj mivke. Ko smo že upali, da je vaza naposled res polna, je vanjo nalil še kar nekaj vode. S tem je na praktičen način pokazal, kako zelo pomembno je, da svoje prioritete v življenju (večje kamne) najprej uvrstimo na naš koledar, kajti v nasprotnem lahko svoje življenje hitro napolnimo z »neumnostmi« (mivka in gramoz).

Povabil nas je, da smo se pogovorili o naših kamnih. Pretreseni smo obstali ob nekaterih težkih zgodbah.

Po kosilu smo imeli spet nekaj prostega časa, potem pa smo se odpeljali na izlet »v neznano«, in sicer v Koper. G. Tihomir nas je počakal pred škofijo, kjer smo parkirali in se nato sprehodili do obnovljene krstilnice Rotunde, ki je ena najstarejših stavb v Kopru. Tu se je nam pridružil stolni župnik g. Primož Krečič, ki je neizčrpen vir informacij o poteku obnove in o posameznih slikah. Sledila je pot do stolnice, svetoletne cerkve Marijinega Vnebovzetja, ki je ena največjih cerkva v Sloveniji. G. Primož nas je vodil od oltarja do oltarja, za piko na i pa nas je povabil na kor ob znamenite orgle, ki so jih pred nekaj leti pripeljali iz Švice. Res so mogočne z neštetimi registri, a ko je g. Primož zaigral nanje, so tudi mogočno zazvenele.

Ker je bil prvi petek v mesecu juniju, smo se takoj po večerji udeležili češčenja pred izpostavljenim Najsvetejšim in nato svete maše. Po maši nas je g. Bojan Ravbar povabil še na predavanje upokojenega škofa g. Jurija Bizjaka, ki ima svoje bivalne prostore takoj ob cerkvi Marijinega prikazanja in izvaja svoja predavanja ob prvi petkih. Tako smo zaključili drugi, zelo bogat počitniški dan.

Sobota se je spet začela s **hvalnicami** oziroma s skokom v morje – tokrat je bilo pogumnih že nekaj več. Ob 10. uri smo v izjemno prijetnem vremenu kar zunaj prisluhnili predavanju upokojenega škofa Jurija Bizjaka, ki je neprekosljiv poznavalec Svetega pisma. Bil je dan pred binkošti, ko je bil Peter postavljen za naslednika z naročilom: »pasi moje ovce«, »pasi moja jagnjeta«.

»Uradni« program se je tako izčrpal in več udeležencev se je odločilo odpotovati domov, tako da smo pred kosilom opravili še kratko refleksijo teh nekaj dni. Ocena vseh je bila zelo pozitivna s priporočilom za večjo pozornost pri usklajevanju terminov dogajanja v domu Stella Maris v Strunjanu. Zahvala gre organizatorju in osebju, ki je izvrstno poskrbelo za nas.

SREČANJE STAREJŠIH IN BOLNIH V PRVAČINI

Katarina Rijavec

V petek, 6. junija, smo se na pobudo sodelavk Karitas zbrali v naši župnijski cerkvi sv. Andreja. Začeli smo s sveto mašo, ki jo je daroval župnik Boštjan Toplikar. V uvodu nas je pozdravila voditeljica ŽK, ki je povedala, da smo se prišli zahvalit za Božjo pomoč in hkrati prosit zanjo, da bomo lažje nosili svoj križ. Posebej je poudarila, da je naše upanje Jezus, na katerega se lahko zanesemo, ter da je upanje nekaj, kar ta svet potrebuje in da moramo biti tudi mi plamenčki upanja, da ga lahko ponese mo med ljudi. Župnik pa nam je v pridigi obrazložil pomen bolniškega maziljenja, ki smo ga vsi prisotni tudi prejeli. Bogoslužje so polepšale pevke cerkvenega pevskega zbora.

Po sveti maši je sledilo družabno srečanje ob dobrotah, za kar so poskrbele sodelavke Karitas. Voditeljica nam je v spomin na srečanje podelila razglednice s slikami Srca Jezusovega in Marijinega. Hvaležni za vse smo se poslovili in se odpravili proti domu.

UMETNIKI ZA KARITAS NA SVETI GORI

Marjana Plesničar Jezeršek

V soboto, 14. junija, smo se sodelavci Karitas in ljubitelji umetnosti zbrali na Sveti gori, na odprtju razstave del že 30., jubilejne kolonije Umetniki za Karitas, ki so nastala v lanskem avgustu na Sinjem vrhu nad Ajdovščino. Koordinatorica Marjana Plesničar Jezeršek je predstavila projekt, likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn pa likovna dela in njihove avtorje. S svojim glasom in zvoki kitare je celoten dogodek polepšal mladi glasbenik Jurij Mušič, p. Benedikt pa je razstavo blagoslovil. Po uradnem odprtju je bil še čas za klepet in druženje, ob katerem smo se tudi okrepčali z dobrotami, ki so jih pripravili sodelavci Goriške območne karitas. Hvala vsem, ki ste soustvarili ta lep popoldan!

Geslo razstave se glasi »mostovi upanja«. Te besede na spomnijo, kaj je cilj naše dejavnosti, in sicer, da želimo zgraditi čim več mostov in preko njih prinesiti upanje. Upanje tistim ljudem, ki so se znašli v stiski, še posebej ostarelim in bolnim, za katere se včasih zdi, da so v sodobni, hitri družbi prezrti, zaprti za zidove ustanov ali svojih domov, kjer v samoti čakajo, da se bo kdo spomnil nanje. In prav to je naloga sodelavcev Karitas, ki namenjamo

ostarelim in bolnim posebno pozornost. Pomagamo jim materialno, predvsem pa jim želimo ohraniti upanje in občutek, da niso sami, da niso pozabljeni. Vsako leto tako pred božičem in pred veliko nočjo zanje izdelamo voščilnico, ki jo krasijo prav slike Umetnikov za Karitas. Obiskujemo jih na njihovih domovih in v institucijah, zanje prirejamo srečanja v župnijah, jih spremljamo na romanjih (prav čez teden dni bo tradicionalno vseslovensko romanje bolnih in ostarelih na Brezje) in na počitnicah. Če se boste odločili za posvojitev katere od razstavljenih slik, boste prispevali k izvedbi katere od teh aktivnosti. Povabljeni, da razstavo obiščete ter med razstavljenimi deli najdete tisto, ki nagovarja prav vas, ga posvojite in tako skupaj z nami zgradite kakšen most upanja. Razstava bo v Frančiškovi dvorani na ogled vse do 15. julija.

21

Ljubljana

SREČANJE STAREJŠIH IN BOLNIH VODICE

Rozalija Jeglič

Na 6. velikonočno nedeljo, 25. maja 2025, smo sodelavke Župnijske karitas Vodice pripravile tradicionalno srečanje starejših in bolnih. Na dogodek

se vsako leto skrbno pripravljamo in se ga iskreno veselimo. Vse povabljeni najprej obiščemo na domu in jim osebno izročimo pisna vabila.

Dopoldanske priprave na srečanje so tudi za nas prostovoljke nekaj posebnega. Ob delu se veliko pogovarjamo, izmenjujemo recepte, izkušnje in mi-

sli. Vsaka ima priložnost, da prispeva kaj zanimivega ali poučnega iz lastnih izkušenj.

Popoldansko srečanje se je začelo s sprejemom gostov in pripenjanjem nageljnov kot simbolom spoštovanja in topline. Sledila je slavnostna sveta maša, ki jo je daroval gospod župnik France Mervar. Med mašo so udeleženci prejeli zakrament bolniškega maziljenja. Bogu smo se zahvalili za pretekla leta in ga prosili, naj ostane z nami tudi v prihodnje. Posebej smo se zahvalili za vse milosti, ki jih prejemo po zakramentih, in se priporočili Svetemu Duhu, naj nas še naprej krepi in vodi, kot je nekoč vodil apostole. Sveti Duh ostaja naš pomočnik, tolažnik in vodnik. Bogoslužje so s svojim petjem polepšali pevci cerkvenega pevskega zbora pod vodstvom Tomaža Kremžarja.

Za vse prostovoljke Župnijske karitas Vodice je srečanje s starejšimi vedno nekaj posebnega in ga pripravljamo z velikim veseljem. Rade sodelujemo pri maši – z uvodom, branjem beril, prošnjami, uvodom v očenaš, pozdravom miru ter s sklepno zahvalo in povabilom na prijateljsko druženje.

Po maši smo nadaljevali druženje in imeli pogostitev v pastoralnem domu. Ta čas je bil namenjen obujanju lepih spominov, prijetnim pogovorom in srečanju starih prijateljev. Veselje ob ponovnem snidenju je napolnilo prostor in pustilo globok pečat v srcih vseh prisotnih. Topli medčloveški odnosi pomagajo premagovati številne stiske, strahove, bolezni in osamljenost. Na obrazih vseh zbranih je bilo opaziti pristno veselje in hvaležnost, da so se srečanja udeležili.

Za posebno vzdušje je poskrbel Jure, mladi harmonikar, ki je s svojo glasbo popestril druženje. Hvala tudi vsem pridnim gospodinjam, ki so pripravile okusne domače dobrote.

Ob slovesu smo vsakemu izročile knjižico z naslovom *Nič zato* in zavitek domačega peciva. Vsakega smo osebno pozdravile in mu zaželele vse dobro. S tem dogodkom želimo starejšim izraziti spoštovanje, hvaležnost in sporočilo, da ostajajo dragocen del naše skupnosti.

**»Nič zato«
Delaj dobro, tudi ko ne žanješ hvaležnosti za to.**

(besedilo iz knjige Mati Terezija)

PRAZNOVANJE 15 LET KARITAS TRŽIČ – BISTRICA

Mojca Sedimek

V nedeljo, 8. 6. 2025, na binkoštni praznik, je bistriška Karitas praznovala obletnico obstoja Župnijske karitas Tržič – Bistrica. Slovesna maša je bila v kapeli sv. Marije Goretti v Bistrici pri Tržiču. Daroval jo je g. župnik Roman Kušar. Na slovesnost so bili poleg aktivnih prostovoljcev povabljeni tudi bivši prostovoljci in donatorji. S svojo prisotnostjo nas je počastila Alenka Petek, generalna tajnica Škofijske karitas Ljubljana. Pred sv. mašo smo pripravili kratek program s pesmijo Dva novčiča, ki jo je zapel tamkajšnji zbor, in pozdravnim nagovorom Polone Dulc, tajnice naše Karitas.

Ustanovitev lokalne skupine Karitas sega v leto 2010. V naši župniji je pobudo za ustanovitev dal takratni župnik Jože Gregorič, ki je zaznal stisko ljudi. Zbralo se nas je nekaj domačinov, ki smo se bili pripravili lotiti prostovoljstva. Prvo skladišče je bilo kar v garaži gospoda župnika. Kasneje smo se selili še dvakrat. Danes imamo skladišče v prostorih bivše tekstilne tovarne. Njihovi novi lastniki imajo čut za pomoč ljudem, tako nam brezplačno dajejo prostor v najem.

Po končani sv. maši smo se zbrali na dvorišču pred kapelo, kjer smo pripravili skromno pogostitev. Srečanje z bivšimi prostovoljci je bilo veselo in pristrčno. Nekateri so se razselili drugam, drugi so ostali, vendar je bilo lepo uzreti znane obraze in se spominjati skupnih akcij.

OBISK NIZOZEMSKIH ŠTUDENTOV NA ŠKOFIJSKI KARITAS LJUBLJANA: SPOZNANJA, KI PRESEGAJO MEJE

Alenka Petek

23

V petek, 16. maja 2025, je Škofijska karitas Ljubljana v prostorih youngCaritas sprejela skupino študentov Fakultete za socialno delo iz Brede na Nizozemskem in njihovega mentorja. V okviru študijskega tedna v Sloveniji so raziskovali delovanje različnih institucij in nevladnih organizacij, ki pomagajo ljudem v stiski. Njihovo zanimanje za celovit vpogled v področje socialnega dela jih je pripeljalo tudi k nam, saj so želeli izvedeti več o tem, kako poteka dobrodelno delo znotraj Katoliške Cerkve.

Obisk smo začeli s predstavitvijo našega dela in številnih dejavnosti, ki jih izvajamo v sodelovanju z župnijskimi Karitas. Predstavili smo tudi izobraževanja, ki jih pripravljamo za prostovoljce ŽK, in naše programe pomoči, ki potekajo skozi celo leto. Izpostavili smo pomoč družinam, ki so utrpeli škodo ob nedavnih poplavih – brez velike, predane udeležbe številnih prostovoljcev, ki so obiskovali prizadete družine in jim pomagali pri ponovni vzpostavitvi vsakdanjega življenja, ta pomoč ne bila mogoča.

Poseben pečat obisku je dala prisotnost youngCaritas, ki jo je predstavil nacionalni koordinator

Luka Oven. Njegova predstavitev številnih projektov, tudi na področju ekologije, je naletela na izjemno pozitiven odziv. Študente je navdušila zagnanost mladih, ki povezujejo socialno občutljivost z odgovornostjo do okolja in občutljivostjo za stiske.

Po predstavitvi so študenti obiskali še terapevtsko skupnost za osebe z zasvojenostjo in pridruženimi težavami v duševnem zdravju. Toplo sta jih sprejela vodja skupnosti Drago Sukič in sodelavka ga. Aleksandra, ki sta z izjemno predanostjo predstavila vsakdan v skupnosti. Še posebej dragoceno

24

je bilo srečanje z uporabniki, ki so z obiskovalci odkrito delili svoje osebne zgodbe, zadožitve in izkušnje na poti okrevanja. Študenti so z zanimanjem prisluhnili njihovim pričevanjem, si ogledali prostore in postavljali številna vprašanja, ki so izražala zanimanje za program.

Presenetila jih je natančna struktura dnevnega urnika skupnosti, hkrati pa so opazili pomembno razliko s podobni programi na Nizozemske. V njihovi domovini uporabniki tovrstne programe praviloma plačujejo sami. Ob koncu obiska je sledila pogostitev z domačimi dobrotami, ki so jih člani skupnosti pripravili za goste.

Obisk se je zaključil v sproščenem in prijetnem vzdušju. Kljub natrpanemu urniku so študenti našemu delu namenili polno pozornost, za kar smo jim iskreno hvaležni. Takšna srečanja nas vedno znova opominjo, kako dragoceno je mednarodno povezovanje, izmenjava izkušenj in gradnja mostov med ljudmi različnih kultur, a skupnega poslanstva: pomagati človeku v stiski.

V BOGU UMIRI SE SRCE

Bojana Bajec

1. junija 2025 je bilo v naši župnijski cerkvi svetega Martina v Notranjih Goricah zdaj že 8. tradicionalno srečanje ostarelih, bolnih in onemoglih, ki ga organizira Župnijska karitas. Prva nedelja v juniju je zelo primerna za srečanje, ker je ta mesec posvečen češčenju Srca Jezusovega in Marijinega, zato je prav, da to Božjo ljubezen delimo s tistimi, ki so onemogli, večkrat duhovno vezani na svoj dom in brez svojih sovrstnikov.

Srečanje smo tudi letos združili s sveto mašo. Pred njo je bila možnost za sveto spoved, med mašo, ki jo je daroval gospod Miro Šlibar, pa se je delilo bolniško maziljenje, ki ga lahko enkrat letno prejme vsak starejši, gotovo pa tisti, ki je bolan, onemogel in potreben posebne Jezusove pomoči. Že v uvodu nas je g. Šlibar opomnil, da se spomnimo tistih, ki niso mogli priti, mogoče niso imeli prevoza, so v domu, in tudi tistih, ki so v Božjem imenu radi prihajali v našo cerkev in so danes že v večnosti.

Med pridigo nas je g. Šlibar vprašal, kako se počutimo, česa se veselimo, je kaj lepega v nas? Spomnil nas je na refren pesmi »V Bogu umiri se srce«, ki jo je prepeval naš otroški pevski zborček, ki nas vedno razveseli s svojim petjem. Spregovoril je tudi o sporočilu papeža Leona: SMMMM in razložil, kaj pomeni posamezna črka v sporočilu: S solidarnost (bodimo odprti za pomoč), M mir (Jezus prinaša mir), M misijoni (lahko smo misijonarji), M molitev (je zelo pomembna), M Marija (spregovoril je o Mariji). Rekel je, da naj bomo ponosni, da smo kristjani, in ponosni, da smo Slovenci.

Ob koncu maše je imel g. Šlibar še molitev za zdravstvene delavce in blagoslov vseh zdravil, ki jih jemljemo, četudi jih nismo imeli s seboj.

Po maši pa smo se vsi skupaj ustavili še pred cerkvijo, kjer so bile postavljene mize in klopi, ki so nam jih prijazno posodili gasilci iz Vnanjih Goric. Druženja pred cerkvijo postajajo pri nas ob posebnih dogodkih stalnica, zato zadrege ni bilo in med prisotnimi je stekel prijeten klepet. Pridne gospodinjice so poskrbele za pecivo in druge dobrote, celo tako pridne so bile, da smo lahko našim udeležencem dali nekaj sladkih dobrot še za domov. Druženje je minilo v prijetnem vzdušju, kajti takšna srečanja bolnim in ostarelim res veliko pomenijo.

ново mesto

ŠKOFIJSKA KARITAS NOVO MESTO IN KRKIN TEDEN HUMANOSTI IN PROSTOVOLJSTVA

Simon Dvornik

Škofijska karitas Novo mesto je tudi letos s podjetjem Krka, d. d., sodelovala v projektu Krkin teden humanosti in prostovoljstva. Uslužbenci podjetja Krka so s prostovoljci in sodelavci Škofijske karitas Novo mesto sodelovali v različ-

nih dejavnostih, ki so pripomogle k boljšemu življenju oseb s socialnega roba.

V centralnem skladišču Škofijske karitas Novo mesto so pripravili 600 prehranskih paketov, ki jih bodo prostovoljci Karitas razdelili socialno ogroženim družinam in posameznikom. Paketi so sestavljeni iz 14 prehranskih izdelkov, katerim je dodan še pralni prašek.

Na področju župnije Šentjernejske smo s skupnimi močmi pomagali starejši bolni osebi pri ureditvi dotrajane hiše in prepleškanju sten. Skupina prostovoljcev je hišo pospravila, pomila tla, počistila kopalnico in kuhinjo ter zamenjala dotrajano pipo. S pomočjo štirih pleskarjev smo osvežili stene funkcionalnih prostorov hiše. Podjetje Krka, d. d., je prispevalo tudi nov pralni stroj, ki bo zamenjal dotrajanega in s tem še dodatno dvignil kakovost življenja obiskani osebi.

Karitas se zahvaljuje podjetju Krka in njegovim uslužbencem za srčnost in vsakoletno pripravljenost priskočiti na pomoč tistim, ki jo najbolj potrebujejo.

LJUBLJANA TEDEN POVEZANOSTI V PORTOROŽU

Marinka Gomiršek

26

Na povabilo Škofijske karitas Ljubljana se nas je osemnajst prostovoljcev in sodelavcev župnijskih Karitas udeležilo pomladanskih počitnic v portoroški Sončni hiši.

Že na začetku druženja smo spoznali, da nas čaka aktiven in zanimiv oddih, združen z ustvarjalnimi delavnicami, izleti, duhovnim programom, telovadbo in kopanjem. Vsako jutro pred zajtrkom nas je Štefka s telovadnimi vajami prebujala v nov dan, večeri pa zaradi zanimivih tem tudi ostajajo nepozabni: izbrali smo si skrivne prijatelje, po Nikolininih navodilih smo odkrivali svojo duševnost, molili smo rožni venec, peli, zadnji večer pa smo odgovarjali na vprašanja kviza o naših aktualnih dogajanjih.

Prvo popoldne smo peš odšli ob obali do Bernardina, vdihavali morsk zrak in občudovali nasade cvetovih vrtnic.

Naslednje jutro po zajtrku smo se z avtobusom odpeljali do strunjske cerkve Marijinega prikazovanja. Zaradi odsotnosti g. Bojana Ravbarja nas je sprejel portoroški župnik g. Vinko Paljk. V cerkvi nam je predstavil cikel desetih velikih oljnih slik s prizori iz Marijinega življenja od rojstva do njenega vnebovzetja. Po sveti maši, ki je bila darovana

za vse žive in pokojne sodelavce Karitas, smo bili deležni pogostitve s kavo, pecivom in nadvse zaželenimi češnjami. Nato smo odšli do strunjskega križa in s fotografiranjem »ovekovečili« naše obmorsko romanje. V Sončno hišo smo se vrnili preko strunjskih solin skozi predor Valeta in potem z veseljem použili okusno pripravljeno kosilo.

Tretji dan smo se odpeljali do Pirana. Obiskali smo minoritski samostan in cerkev sv. Frančiška Asiškega s križnim hodnikom. Prijazni pater nam je

razložil zgodovino samostana in nam razkazal nad vse lepo urejen vrt. Nato smo odšli do cerkve sv. Jurija, ki kraljuje nad Piranom in je njegov zaščitnik. Veličasten je pogled na 47 metrov visok zvonik ob cerkvi. Na njegovem vrhu kraljuje obnovljen kip nadangela Mihaela, ki se obrača po vetru in s tem napoveduje vreme.

Četrty dan smo si ogledali sečoveljske soline. Tja smo odšli z avtobusom in nato z električnim vlakcem, kar je bilo tudi svojevrstno doživetje. V tem krajinskem parku si preteklost in sedanost podajata roke. Pradavni način solinarjenja, ki so se ga piranski solinarji naučili od solinarjev z otoka Paga, je še danes nekaj posebnega. Te soline so stare več kot sedemsto let.

Nekoč so bile v slovenski Istri povsod ob morski obali, zdaj pa so ohranjene le še pri Sečovljah in v Strunjanu.

Po petkovem zajtrku smo razkrili skrite prijatelje, nato pa so nas spretno roke Štefke, Alenke, Špele in Nikoline popeljale v ustvarjalni svet. Z njihovimi prikazi in nasveti smo izdelovali rože iz papirja, broške ter poslikave na majice in tekstilne vrečke. Izdelke smo odnesli domov za spomin na res lep portoroški teden.

Po vsakodnevnih aktivnostih smo se popoldne hodili kopat v wellness center v bazen hotela Riviera in tam nadaljevali z druženjem.

V imenu vseh udeležencev počitnic v Sončni hiši se najlepše zahvaljujem Škofijski karitas Ljubljana in kuharici. Vsi so prijazno skrbeli za naše dobro počutje. Ne smem pa pozabiti na besedo zahvale obema moškima, Tomažu in Vinku, ki sta pozorno bdela nad ženskim delom osebja.

NOVO MESTO LETOVANJE STAREJŠIH NOVO MESTO

Gašper Brežnjak

V zadnjem tednu maja se nas je nekaj zaposlenih na ŠKNM s starejšimi odpravilo v Portorož, kjer smo nameravali preživeti celoten teden. Tradicionalno letovanje starejših je bilo zame uganka, saj sem se ga letos udeležil prvič, a kaj kmalu sem ugotovil, v kako prijetni družbi sem se znašel. V manjši sku-

pini smo preživljali čas v izmenjavi zabavnih zgodb, sprehajanju po Portorožu in seveda namakanju v morju ter bližnjih termah. Vsakodnevno kopanje v bazenih, v 42.000 let starem izviru, se je pokazalo za točno to, kar sem potreboval, verjamem pa tudi, da nisem bil edini, ki je neizmerno užival v lebdenju na vodi. Nekateri udeleženci sem predtem poznal zgolj iz mojih dobav hrane v njihove župnijske Karitas ter redkih srečanj ob večjih dogodkih v Škofiji Novo mesto, zato je takšno »neformalno«²⁷ druženje prineslo več bližine našim odnosom. Teden je minil mnogo prehitro, saj smo neizmerno uživali in čas najhitreje teče, ko se zabavaš.

Obisk Madagaskarja - Slovenski misionarji prinašalci upanja revnim Malgašem

(prvi del)

28 *Jana Lampe*

Skupaj z Jankom Pircem iz Misijonskega središča Slovenije sem v juniju 2025 prvič obiskala Madagaskar, kjer na Slovenski karitas že štirinajst let pomagamo preko naših misionarjev. Glavni razlog za obisk je bila otvoritev novozgrajene osnovne šole za izobraževanje revnih otrok v kraju Bemasoandro v predmestju glavnega mesta Antananariva v sklopu Združenja Akamasoa (Dobri prijatelj), ki ga vodi misijonar Pedro Opeka. Šola je bila zgrajena v okviru strateškega partnerstva Slovenske karitas z Ministrstvom za zunanje in evropske zadeve, ki je gradnjo v celoti financiralo. Z namenom otvoritve te nove šole je v juniju Madagaskar obiskala predsednica Republike Slovenije, Nataša Pirc Musar. Tako je bil 4. julija letos prav poseben dan za malgaške otroke, ko so misijonar Pedro Opeka, ki je bdel nad gradnjo nove šole, slovenska predsednica Nataša Pirc Musar in malgaški predsednik Andry Rajoelina skupaj otvorili novo osnovno šolo, ki je za revne Malgaše zelo pomembna, saj okoli 30 % otrok na tem otoku še vedno nima možnosti obiskovati osnovne šole.

Nova šola je bila pod vodstvom misijonarja Opeke zgrajena v preteklih mesecih. Ima 12 učilnic, šolsko kuhinjo in stranišča za deklice in dečke. Na leto jo bo lahko obiskovalo 550 revnih otrok od 1. do 5. razreda v starosti od 6 do 11 let. V okviru projekta pa se je za tri mesece zagotovilo tudi šolsko malico za več kot 5.300 malgaških otrok, ki se izobražujejo v sklopu Akamasoe. Ob odprtju je predsednica Pirc Musar izrazila hvaležnost vsem partnerjem, še posebej pa misijonarju Opeki za njegovo predanost pri delu za skupnost, ki je zgled, kaj vse zmorejo pogum, sočutje in zaupanje v človeka. Poudarila je, da je podpora skupnosti Akamasoa pomemben primer celostnega in trajnostnega pristopa k izboljšanju življenjskih pogojev v revnih državah. Napo-

vedala je prizadevanja, da se odlično sodelovanje tudi nadaljuje: »Slovenija bo tudi v prihodnje zavezana projektu, ki izboljšujejo dostojanstvo, izobraževanje in zdravje najranljivejših. Veseli me, da smo zgradili šolo, ki bo otrokom omogočila boljšo prihodnost, in da skupaj s partnerji gradimo mostove solidarnosti, znanja in sočutja« in še dodala: »Pedro

V predsedniški palači

Opeka je svetilnik človečnosti. Njegovo življenjsko delo je dokaz, da je mogoče iz popolne revščine ustvariti dostojanstvo, iz obupa skupnost, iz smetišča prihodnost. Ponosna sem, da je Slovenija lahko partner v njegovih prizadevanjih.« Misijonar Pedro Opeka pa je ob otvoritvi šole dejal: »To šolo smo zgradili s slovenskim denarjem in to je velika šola s pritličjem in štirimi nadstropji. Šola je za nas tukaj napredek. Otroci morajo iti v šolo. Saj se v šoli naučijo, da so tudi drugi otroci, da jih morajo spoštovati, jim pomagati. In to se človek nauči v šolah. Šola je za nas zelo pomembna, zato imamo 21.000 učencev in učenek v šolah Akamasoe. Za nas je danes zato velik praznik. S šolami gremo naprej. Mi se tukaj borimo s skrajno revščino. Proti revščini se bomo vedno borili in ta boj se začne s šolo...«

Na Slovenski karitas smo veseli za vse te mlade revne Malgaše, ki si bodo s pomočjo izobrazbe utrla pot iz revščine in postali učitelji, zdravniki, računalničarji, kuharji, inženirji ter s svojimi talenti pomagali

tudi drugim na Madagaskarju. Predsednica je ta dan skupnosti Akamasoa simbolno predala tudi materialno pomoč, ki je bila zbrana v okviru humanitarne akcije **Slovenija za Madagaskar**, izvedene na pobudo njene Fundacije Alma ter v sodelovanju z Ministrstvom za zunanje in evropske zadeve ter Slovensko karitas. V akciji je sodelovalo 36 podjetij in številni posamezniki ter športne in druge organizacije. Zunanje ministrstvo je preko Slovenske karitas zagotovilo sredstva za nakup gradbenega, mizarskega in kmetijskega orodja, šolskih potrebščin, športne opreme, higienskih pripomočkov ter medicinske opreme, vključno s porodnimi mizami. Celoten dogodek ob otvoritvi šole je bil zelo lep, še posebej, ko so otroci zaplesali, saj je to njihov način izražanja hvaležnosti, in ko je zborček 12.000 malgaških otrok v veliki dvorani, kjer so tudi nedeljske maše, zapel »Mi se imamo radi«. To se je dotaknilo src vseh Slovencev, ki smo bili v dvorani. Na Madagaskarju vidiš velik odtis dela slovenskih misijonarjev, ki že desetletja delujejo na tem končku sveta, že po tem, ko te na različnih delih otoka ljudje pozdravijo po slovensko **»Dober dan, dobrodošla«** ali pa rečejo **»Počasi, počasi, ali pa gremo...«**. Kako velik je šele slovenski odtis, ko vidiš, kakšno humanitarno-socialno delo so opravili in ga še opravljajo za dostojnejše življenje najrevnejših prebivalcev na Madagaskarju, kjer vsaj polovica prebivalstva zaostaja v rasti zaradi kroničnega pomanjkanja hrane, in sicer na področju izobraževanja otrok, zdravstva, prehranske varnosti, oskrbe z vodo in dostojnega dela za najranljivejše.

Z Jankom z Misijonskega središča sva si imela najprej možnost ogledati večino

Dan pred otvoritvijo šole je prispela prva pošiljka materialne pomoči, ki smo jo na Karitas pripravili v sodelovanju s predsednico RS in MZEZ

je – kakšen ponos smo videli v očeh teh mladih, ki imajo možnost študirati na univerzi! Ob tem smo si ogledali tudi gimnazijo v Mahatsari, kjer je v letu 2021 Slovenska karitas ob financiranju Ministrstva za zunanje in evropske zadeve zgradila učilnico za računalništvo in knjižnico za potrebe te šole. Mladi so ponosni, da se lahko učijo računalništva. Ogledali smo si tudi prvo vas, ki je zgradil Pedro Opeka, 60 km izven glavnega mesta, kjer imajo tudi šole in nov zdravstveni center ter porodnišnico, ki jih tudi sicer

ne manjka v sklopu Akamasoe, kot tudi vodnjakov ne. Pedro je zgradil celo dom za starejše. Za vse te gradnje pa imajo starši možnost delati tudi v kamnolomu z drobljenjem kamnja, da zaslužijo za preživetje svojih družin, material pa se uporabi za gradnje. Mladi, ki se izobražujejo na univerzi, kasneje delajo v Akamasoinih šolah in zdravstvenih ustanovah.

Dotaknile so se me tudi osebne zgodbe ljudi, kot danes mlade ženske, ki je učiteljica v Akamasoi, ki jo je Pedro Opeka kot malo deklico rešil s smetišča in brez njegove pomoči danes verjetno ne bi bila več med živimi. Takih osebnih zgodb je

Z misijonarjem Pedrom Opeko smo preživeli lepe trenutke v Akamasoi

na stotine. Ob misijonarju Pedru Opeki sem zares spoznala, da se vse da, če se le hoče. S svojim delom in zgledom tudi drugim kaže, da se da stvari spremeniti na bolje, da je s trdom in vztrajnostjo možno iziti iz skrajne revščine. Če ne vidiš tega, si ne moreš zares predstavljati, kaj vse je Pedro Opeka naredil za te uboge. To naredi lahko samo človek z veliko ljubeznijo do sočloveka, s pogumom, trdim delom in z Božjo pomočjo. Samo s človeškimi močmi bi bilo kaj takega skoraj nemogoče narediti.

Misijonar Opeka nama je ob tem ves čas ponavljal, da ni dovolj zgraditi samo zgradbe, treba je potem delati z ljudmi, jih vzgajati. Tudi ob našem obisku smo se v Akamasoi smo se večkrat kje na cesti ustavili z avtom in je ljudem dal nekaj vzgoje, usmeritev. Vidiš, da ga ljudje zelo upoštevajo, cenijo, saj se zavedajo, kaj je naredil zanje. Z infrastrukturo in vsakodnevnim delom z ljudmi se vidijo prave spremembe. Oče Pedro Opeka, kot ga kličejo Malgaši, ki je res pravi oče malgaškim otrokom, je vsak dan je obkrožen z njimi. Vsakemu nameni lepo besedo – no, ali pa tudi vzgojno, če je treba. Gane ga vsaka stiska, krivica ... Za svojo mizo ima vsak dan najranljivejše otroke, z njimi tudi bere v kapeli, v trenutkih tišine in molitve ... Vsak dan se vztrajno bori proti revščini. Ni besed, ki bi ob tem lahko opisale vsa čustva hvaležnosti, ganjenosti. Kakšno dostojanstvo je prinesel tem ljudem!

Pečat na vse njegovo delo pa je zagotovo nedeljska maša, ki jo vsako nedeljo pred okoli 10.000-glavo množico, tudi številnimi popotniki iz tujine, daruje misijonar Opeka. Ta maša je res nekaj posebnega, z velikim pričevanjem misijonarja, meditacijo ter pesmimi in posebnimi koreografijami mladih iz šol Akamasoe, ki maši dajo še dodatno lepoto. Vsako nedeljo se za ta namen pripravi druga skupina šolarjev, da so vsi vključeni. Naša maša je bila prav posebna, saj so skupaj maševali štirje slovenski misijonarji. Poleg Pedra Opeke tudi Stane Kerin, Jani Mesec in Janez Krmelj. Slednji, misijonar Janez Krmelj, naju je ves čas spremljal v Akamasoi, z njim smo se po otvoritvi šole odpravili na jugovzhod otoka v Ampitafo, kjer Janez deluje na misijonu že 20 let (ustanovil je nov misijon v sklopu Akamasoe), na Madagaskarju pa skupaj 36 let. Od glavnega mesta je Ampitafa oddaljen dobrih 700 km, za kar smo potrebovali dva dni vožnje od ranega jutra do poznega večera. Bolj ko smo šli proti jugu, revnejša so bila bivališča

*Srečanje z misijonarji v glavnem mestu
Janez Krmelj, Jani Mesec in Stane Kerin*

ljudi, iz lesa in slame, ter slabše ceste z več luknjami in blata. Ob poti vidiš, da se ljudje vsak na svoj način trudijo preživeti, a možnosti ni veliko; predvsem z malimi trgovinicami, gostilnicami (če temu lahko tako rečeš), ali pa vozijo rikše, so frizerji, ob cesti prodajajo tudi domači med, oglje za kuhanje ...

Pot nam je podaljšalo popravilo mostu in na koncu tudi 60 km blatne ceste z luknjami iz kraja Vangaidrana do Ampitafe v dežju, ko nam je v blatu kmalu »zakopal« avto (terensko vozilo MIVA) in smo ga morali z vsemi močmi potiskati, da smo se izkopal. To je tu na jugu Madagaskarja realnost, s katero se misijonarji srečujejo pri svojem delu že desetletja – slabe ceste, blato, reke brez mostov ... Zdaj zakaj mi je Janez Krmelj vedno govoril, da popravlja, gradi ceste, mostove – to je potrebno, saj dostop s cestami in mostovi do vasi tudi prinaša napredek v te kraje. Do misijona Ampitafa smo se vozili po cestah, kjer imaš občutek, da se pelješ res na konec sveta. In tudi tukaj živijo ljudje. Janeza Krmelja pri njegovem delu podpiramo tako na Slovenski karitas kot tudi v Misijonskem središču Slovenije.

Se nadaljuje ...

SLOVENIA
AID & PARTNERSHIPS

Mnenja v prispevku so mnenja avtorja in ne izražajo uradnih stališč Vlade RS in Ministrstva za zunanje zadeve.

NAGRADNA KRIŽANKA

julij Simon Dvornik

Geslo križanke napišite na dopisnico, pripišite ime, priimek, naslov in telefonsko številko ter pošljite do 17.7.2025 na naslov: Slovenska karitas, Kristanova 1, 1000 Ljubljana ali ga sporočite po e- pošti: info@karitas.si

S sodelovanjem v žrebanju soglašate z objavo imena, priimka in kraja bivanja v glasilu Žarek dobrote. Slovenska karitas varuje osebne podatke v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

		PLASTIKA, AROMATSKI POLIMER	POVZAVA MED DVEMA PREDMETOMA	ELECTRIC POWER TAKE-OFF	STOJALO, STATIV		RAZPOREDITEV NEČESA (NPR. NITI V VLAHNUJ)	GLAS GOVEDA		DRŽAVA KI JE VLADA SULTAN	SEJEM, FESTIVAL	KLEMEN FERLIN	DA, SEVEDA	
	PLANET ZEMLJA					TINA MAZE			SLOVAR SLOV. KNUŽNEGA JEZIKA					
	FRANCOSKI GLASBENIK (IZ ČRK RETP)					EMA URBANČ MESTO V SVETI LUCIJ			ZDRUŽ. EVROP. NOGOMET. ZVEZ ŽIVČNI PRENAŠALEC					
	IZTISNITI, IZVLEČI PREMIER LIGA							DRUŠTVO ZA LABORAT. MEDICINO					LUKA OVEN	OGLJIKOVI HIDRATI
PRIMOŽ ROGLUČ			PAS VOZNIK KOLESA					VERDUEVA OPERA NEKONČNO LOČILO V OBLIKO VEJICE						
SREDNJEŠKO OROŽJE				PANORAMSKO SLIKANJE ZOBI MARVELOV SUPERJUNAK								MEDMET NADOSTREŠEK IZ LESA IN RASTLIN		
	GESLO PETER OŠET													OBROK, DELNO PLAČILO
NOČNI GLODALEC					SKUPINA, GRUPA						ROBERT REDFORD GLED. IGRALKA KUMER			
ČOKOLADNI PIŠKOTI					GRŠKA BAJESLOVNA LADJA	JAPONSKA ANGELIKA MARKO OKORN								ANA NETREBKO
	NARAVNO ŠTEVILLO	NEPRIJETEN OBČUTEK KULT. RAST., ENOLETHICA					ČRT NOVAČ KNOCK OUT			ZNAMENJE ZA TON POT ZA VLAKE				
POD				UD OSEBNI ZAJMEK					KRUTI VLADAR NIKO ORAČ					
NAJVEČJI RAK V JADRANU						DROG V MOTORU								
VEZNIK			NINA OSENAK					SLADKA PISAČA						

Geslo junijske nagradne križanke: Habemus papam

Nagrade: 1. nagrada: copati Biseri

Nagrajenci: 1. nagrada: Jana Plevel,Vodice

2. nagrada: Henrik Razpotnik, Kresnice

2. nagrada: majica Karitas

3. nagrada: Bogdana Kos, Ročinj

3. nagrada: kemični svinčnik Karitas

V ponedeljek, 23. 6. 2025 je Tine Zevnik prejel državno priznanje za prostovoljstvo. Dragi Tine, veseli smo, da je bilo tvoje delo prepoznano tudi na najvišjem nivoju in da si danes prejel državno priznanje. Veselimo se dela s tabo Tine, tudi v prihodnje!

Sodelavka Slovenske karitas Jana Lampe in Janko Pirc iz Misijonskega središča Slovenije sta bila v juniju na obisku na Madagaskarju, za katerega je bil glavni razlog otvoritev novozgrajene osnovne šole za izobraževanje revnih otrok v Bemasoandro v predmestju glavnega

mesta Antananariva v sklopu Združenja Akamasoa (Dobri prijatelj), ki ga vodi misijonar Pedro Opeka. Z namenom otvoritve te nove šole je v juniju Madagaskar obiskala tudi predsednica Republike Slovenije, Nataša Pirc Musar.

V soboto, 21. junija 2025 je potekalo 57. romanje bolnikov, invalidov in ostarelih na Brezje. Dogodek organizirata revija Ognjišče in Karitas. Na dogodku je tudi letos sodelovalo več kot 100 prostovoljcev iz različnih organizacij: youngCaritas, odrasli Skavti, Malteški red, sodelavci Karitas in revije Ognjišče, posamezniki ter ostali.

